

ઈમ્તેહાન અને પરિણામ હજરત ઈસ્માઈલ(અ.સ.)-ઈમામ હુસૈન(અ.સ.)- ઈમામ મહીદી(અ.સ.)

ઈમ્તેહાનગાહે નભુવ્વતમાં જે કુરબાનીની શરૂઆતનો શરક હજરત ઈસ્માઈલ(અ.સ.)ના હિસ્સામાં આવ્યો તેનો અંત આશુરે હુસૈની છે. નભીનું સ્વખન ઈતાઅતે ખુદાવંદીની તાબીર માંગી રહ્યુ હતુ. નભીની ઔલાદ ગમે તેમ, દરેક રીતે, દરેક પ્રકારે નભુવ્વતના ગુણોને જાણતા હોય છે. તેથી ઝબુ થઈ જવામાં ન હિચકિચાહુટ, ન ડર, ન કોઈ સોચ, ન કોઈ માનસિક પરેશાની, પરંતુ પોતાના વાલિંદ જે નભીયે ખુદા હતા તેમના જોયેલ સ્વખનને અગ્રતા આપતા એટલે કે હુકમે ઈલાહી ઉપર અમલ માટે પોતાના પૂરા તન અને મનની તાકત સાથે તૈયારી અને રજામંડી જાહેર કરી. અહીં ફિતરતે ઈન્સાનીનો તકાજો આ વિચારને ઢંઢોળે છે કે અગર કુરબાની માટે ઘેરુ ન આવતે અને હજરત ઈસ્માઈલ(અ.સ.) રાહે ખુદામાં કુરબાન થઈ ગયા હોતે તો શું થતે? નિઝામે કાઝેનાતે દુનિયાનો શું હાલ થતે? નભુવ્વતના સિલસિલામાં દુનિયાના લોકોની ફિક્નોં અંદાજ ક્યાં પહોંચ્યો હોતે? આ વાત જરા જનાબે ઈસ્માઈલ(અ.સ.)ના માતાથી પુછો. દિકરાના ગળામાં તેનું નિશાન જોઈને પોતાનાથી જ સવાલ શા માટે પુછી રહ્યા હતા કે મારો પુત્ર ઈસ્માઈલ ઝબુ થઈ જતે તો શું થતે? આ જ સદમામાં જનાબે ઈસ્માઈલ(અ.સ.)ની માતા જનાબે હાજરા(સ.અ.) જિમાર પડી ગયા અને વધારે સમય જીવતા ન રહ્યા, વફાત પામ્યા. કોઈને શું ખબર કે જનાબે હાજરા(સ.અ.)ના હિલનું દર્દ કેવી રીતે ઉમટી રહ્યુ હતુ?

સમયને પસાર થવાનું હતુ, તેને કોણ રોકી શકે તેમ હતુ? સમય પસાર થતો રહ્યો. એક ‘સંસ્કૃતિ’ આવી સમયની સાથે પસાર થઈ ગઈ અને નવી ‘સંસ્કૃતિ’એ જન્મ લીધો. ફરી પૂરાતન સંસ્કૃતિ પર છવાઈ અને તેની જગ્યા બીજી તહુજીબે લઈ લીધી. આમ વર્તમાન સમય ભુતકાળની પાછળ છુપાઈ ગયો અને નવા નવા જમાનાની સવારનો ઉદ્ય થયો. આવી રીતે જમાનાના દૌર પસાર થતા રહ્યા, પરંતુ કાબા કે જે મક્કાએ મુક્રરમામાં ઈન્સાનિયતનું હિલ બનીને ઘડકી રહ્યુ હતુ તે હજરતે ઈસ્માઈલ(અ.સ.)ની દાસ્તાન દોહરાવી રહ્યુ હતુ અને સવાલ પોતાની જગ્યાએ ઉભો હતો કે અગર હજરતે ઈસ્માઈલ(અ.સ.) ઝબુ થઈ જતે તો શું થતે? ન હજની રસમો હોતે ન કુરબાનીઓ, ન તવાફે કાબા હોતે ન સફા અને મરવાની સઈ, ન મીનાનો કયામ હોતે ન મુજ્જુદલફ્કામાં એક રાત કંકરીઓ ભેગી કરવામાં પસાર કરવામાં આવત, ન અરફાતમાં હજરતે ઈસ્માઈલ(અ.સ.)ની યાદમાં હાજુઓના કાફ્લા રોકાતે ન દુઆઓની અવાજોથી મયદાને અરફાત ગુજતે, ન તો આ સરજમીનથી વિદાય થતી વેળાએ હિલમાં જુદાઈનું દર્દ ઉકે ન ઈમામ હુસૈન(અ.સ.)ની ‘દુઆએ અરફા’ જેવી અઝીમ નેઅમત આપણને નસીબ થતે. અહીં આ લેખના વાંચકોના ધ્યાનને તે ઈલાહી નિઝામ તરફ દોરવુ મકસૂદ છે કે અલ્લાહુ તચાલાના દરેક કાર્યમાં એક બાં મહાન અને અઝીમ રાજનો મકસદ છુપાયેલો રહે છે. જનાબે ઈબ્રાહિમ(અ.સ.)નું સ્વખન અલ્લાહુનો હુકમ હતો. હુકમ ઉપર અમલ કરવો તે નભુવ્વતની ફરજ હતી. ઘેંટાનું ઝબુ થવુ તે ઈસ્માઈલ(અ.સ.)ની નસ્લના બાકી રહેવાની ખુશ-ખબરી હતી. હજના હુકમો તેની હુર સાલ યાદ અપાવવા માટેની તાકીદ હતી અને ‘જિઝુ અઝીમ’ (મહાન કુરબાની)નું વાક્ય કરબલાની દાસ્તાનની કિતાબે મઅરેફત(ઓળખાણ)ની શરૂઆત (પ્રસ્તાવના) હતી. તેની છાણાંવટમાં પોતાના અદ્દા અને ઈન્સાફના કાયમ થવાની કુર્યાની આયતોનો ચિરાગ પ્રજ્વલિત કરી દીધા. ક્યારેક કથુસ: જ્યારે જમીન મુર્દા થઈ જશે તો અલ્લાહુ તેને નવી હયાત અતા કરશે, ક્યારેક કથુસ: ખુદાના નુરને જુદ્મની ફુંકોથી બુજાવી શકતુ નથી. ક્યારેક ફરમાવ્યુસ: ખુદાનો દીન છવાઈને રહેશે. કદી આયતે વધીને ગફલતમાં પડેલાઓને સાવચેત કર્યાઃ અમો તેઓને ઈમામ અને જમીનના વારિસ બનાવીશુ, જેઓને જમીન પર કમજોર કરી

અનુસંધાન પાના નં. ૩૦ ઉપર ...

હજરત ફાતેમા ઝહરા(સ.અ.) અને હજરત ઈમામ મહદી આખેરુઝ્જમાન(અ.સ.)

ખુદાવંડ આલમે એહલેબૈત(અ.મુ.સ.)ને “એક નૂર” થી પૈદા કર્યા છે. આના લીધે એહલેબૈત(અ.મુ.સ.)ની દરેક વ્યક્તિ સિફતો અને ખુલ્લીઓમાં એક-બીજાથી મળતી આવે છે. બધા જ અલ્લાહના ચુંટાયેલા માસુમ અને રેહનુમા છે. હજરત ફાતેમા ઝહરા(સ.અ.) અને હજરત ઈમામ મહદી(અ.સ.)માં ખાસ સમાનતા જોવા મળે છે. લેખની મર્યાદાને ધ્યાનમાં રાખીને નીચે અમૃક સરખામણીઓનો ઉલ્લેખ કરીએ છીએ. હજરત ફાતેમા ઝહરા(સ.અ.)ની નજરમાં હજરત ઈમામ મહદી(અ.સ.)ની અગ્રમત અને મહત્વના માટે શું એ ઓછું છે કે જનાબે ઝહરા(સ.અ.)ને હજરત ઈમામ મહદી(અ.સ.)ના જિકથી સુકુન મળે છે. મુસીબતો અને તકલીફોના ઘેરાવમાં આ જિકથી આરામ મળે છે.

“ખુદાવંડ આલમે જ્યારે જીબ્ધાલ(અ.સ.) થકી હજરત રસૂલે ખુદા(સ.અ.વ.)ને ઈમામ હુમૈન(અ.સ.)ની શહીદતથી માહિતગાર કર્યા અને આં હજરત(સ.અ.વ.)એ આ ખબર જનાબે ફાતેમા ઝહરા(સ.અ.)ને સંભળાવી તો આપ(સ.અ.) ને ખુલ્લી જ હુઃખ થયું અને જ્યારે જીબ્ધાલ (અ.સ.)એ આ પૈગામ આચ્યા કે અલ્લાહે ઈમામત તેમના વંશમાં રાખી છે અને તેમના વંશમાંથી મહદી થશે જેમની પાછળ હજરત ઈસા(અ.સ.) નમાજ પદ્ધશે. તે સમયે જનાબે ફાતેમા ઝહરા(અ.સ.)ને સુકુન મળ્યું.”

(બેહાર્લ અન્વાર, ભાગ:૪૩, પાના:૨૪૮, હદીસ:૨૪)

હજરત ઈમામ મહદી(અ.સ.) જનાબે ફાતેમા ઝહરા(સ.અ.)ના ફરજાંદ:

હજરત રસૂલે ખુદા(સ.અ.વ.)એ ફરમાવ્યું:

“મહદી મારી ઈતરતમાંથી છે અને જનાબે ફાતેમા ઝહરા(સ.અ.)ની નસ્લમાંથી છે.”

(સોનને અભી દાઉદ, ભાગ:૪, પાના:૧૦૭, હદીસ:૪૨૮૪)

આ હદીસ ઈમામ મહદી(અ.સ.)ને જનાબે ઝહરા(સ.અ.)ની નસ્લમાંથી જે રીતે બયાન કરી રહી છે તે જ રીતે આ હદીસ પૈગમ્બરે અકરમ(સ.અ.વ.)ની રિસાલતની સચ્ચાઈની પણ દલીલ છે. રસૂલે અકરમ(સ.અ.વ.)ની ખુશાખબરી બાદ આશરે ૨૫૦ વર્ષ પછી ઈમામ મહદી(અ.સ.)ની વિલાસી થઈ. દુનિયા એક ઔલાદ પછી બીજી ઔલાદની ગેરેન્ટી નથી આપતી તો પછી નવમી અને દસમી પેઢીની ગેરેન્ટીની તો વાત જ ક્યા? આ રીતે આ રિવાયતો ઈમામતના સિલસિલાને ઈલાહી અને આસમાની હોવાની ગવાહી આપી રહી છે.

એક અન્ય હદીસમાં રસૂલે ખુદા(સ.અ.વ.)એ ફરમાવ્યું:

“અય ફાતેમા(સ.અ.) તમને ખુશ ખબરી થાય કે બેશક મહદી તમારી નસ્લમાંથી છે.”

જનાબે ઝહરા(સ.અ.) અને ઈમામ મહદી(અ.સ.)નો જિક:

મહિમુદ બીજ રસીદનું બયાન છે હજરત રસૂલે ખુદા(સ.અ.વ.)ના ઈન્ટેકાલ બાદ જનાબે ફાતેમા ઝહરા(સ.અ.) શહીદોની અને જનાબે હુમ્માની કબ્ર પર જતા હતા અને ગીર્યા કરતા હતા. તેમની બિદમતમાં અર્જ કરી અય ઔરતોની સરદાર! આપના ગીર્યાંએ મારા દિલના ટુકડે ટુકડા કરી દીધા છે.

ફરમાવ્યું અય અખુ અખ મારુ રોવું એકદમ યોગ્ય છે હું બેહતરીન પિતાની મુસીબતમાં જિરફતાર છું. રસૂલે ખુદા(સ.અ.વ.)ની મુલાકાતનો કેટલો શૌક છે. અર્જ કરી શું રસૂલે ખુદા(સ.અ.વ.)એ પોતાની વર્ફાત અગાઉ અલી(અ.સ.)ની ઈમામત પર નિયુક્તી કરી હતી?

ફરમાવ્યું: આશ્વર્યની વાત છે કે તમે લોકો ગદીરને ભુલી ગયા.

અર્જ કરી: ગાદીર યાદ છે, પરંતુ એ વાત સાંભળવા ચાહું છું જે રસુલે ખુદા(સ.અ.વ.)એ આપને બયાન કરી હતી.

ફરમાવ્યું: ખુદાને સાક્ષી રાખીને કહું છું કે મેં રસુલે ખુદા(સ.અ.વ.)થી સાંભળ્યું: અલી(અ.સ.) સૌથી બેહિતરીન છે. તેમને હું તમારી દરમીયાન મારા જાનશીન બનાવી રહ્યો છું. તેઓ ઈમામ છે અને મારા પછી મારા જાનશીન છે. મારા બન્ને નવાસા હસાન અને હુસૈનની નસ્લમાંથી નવ ઈમામ. અગર તમે તેમની પૈરવી કરશો તો તમે તેમને હિદાયત કરવાવાળા અને હિદાયત પામેલા પામશો અને અગર તમે તેમની મુખાલેક્ત કરી તો કયામત સુધી તમારી દરમીયાન મતભેદો રહેશે.

અર્જ કરી: શહેરાદી આપ શા માટે ખામોશ થઈ ગયા?

ફરમાવ્યું: અય અબુ અમ્ર હજરત રસુલે ખુદા(સ.અ.વ.)એ ફરમાવ્યું:

ઈમામનું ઉદાહરણ કાબાની જેમ છે. કાબાની પાસે જવામાં આવે છે. કાબા પોતે નથી આવતો.

પછી ફરમાવ્યું:

ખુદાની કસમ અગર હકને હકડારની પાસે રહેવા દેવામાં આવતે તો બે આદમી પણ આપસમાં ઈખ્તેલાફ ન કરતે અને આ ખીલાફત એક પછી બીજાને મળતે ત્યાં સુધીકે હુસૈન(અ.સ.)ની નસ્લમાંથી નવમાં ફરજંદ અમારા કાએમ(અ.સ.)નો જુહુર થાય.

(બેહારુલઅન્વાર, ભાગ: ઉ૬, પાના: ઉ૫૩, હિસ્ટોરી: ૨૨૪)

જનાબે ફાતેમા ઝહરા(સ.અ.) એ હજરત રસુલે ખુદા(સ.અ.વ.)ના પછી જે મુસીબતોનો સામનો કર્યો તેમાં ઈમામ મહદી(અ.સ.)નો ઉલ્લેખ દિલના સુકુનનું કારણ છે. આ ઉપરાંત હદીસે લખું જે લખે ફાતેમાના નામથી મશાહુર છે. જેમાં ખુદાવંદે આલમે ઈમામ હુસૈન(અ.સ.)ની વિલાદતના મૌકા પર તોહફા તરીકે નાજીલ કરી હતી અને રસુલે ખુદા(સ.અ.વ.)એ જનાબે ઝહરા(સ.અ.)ને તે તપ્તી હૃદીયો કરી હતી. તેમાં બાર ઈમામોના નામ સાથે ઉલ્લેખ છે. તેમાં ઈમામ મહદી(અ.સ.)નો ઝિક છે.

હજરત ઈમામ મહદી(અ.સ.)નો ઝિક જનાબે ઝહરા(સ.અ.)ના દિલની શાંતિ:

અલી ઈબ્ને બીલાલએ પોતાના પિતાથી રિવાયત વાર્ગવી છે: હજરત રસુલે ખુદા(સ.અ.વ.)ની ઝિંદગીની આખરી પળોમાં તેમની ખીંચમતમાં હાજર હતો. હજરત ફાતેમા ઝહરા(સ.અ.) એમના માથા પાસે હતા. તેઓ એટલું બધુ રડ્યા કે ગીર્યાનો અવાજ બુલંદ થયો. હજરત રસુલે ખુદા(સ.અ.વ.)એ માથુ ઉંચુ કરીને જોયું અને ફરમાવ્યું:

“મારી વહાલી ફાતેમા તું શા માટે રોવે છે? અર્જ કરી: આપના પછી શું થશે? કેવી રીતે અમારા હક્કો બરબાદ કરવામાં આવશે? ફરમાવ્યું:

મારા દિલના ટુકડા શું તમને ખબર નથી, ખુદાએ ઝમીન પર નજર કરી તે સમયે તમારા વાલીદને ચુંટી લીધા અને તેમને રસુલ બનાવ્યા પછી ખુદાએ બીજીવાર નજર કરી તો તમારા શોહરને ચુંટી લીધા અને મારા પર વહી કરી કે હું તમારી શાદી તેમની સાથે કરાવું.

અય ફાતેમા! ખુદાએ આપણાને એહલેબેત (અ.મુ.સ.)ને સાત એવી ખાસિયતો આપી છે જે ન તો આપણી પહેલા કોઈને આપી છે અને ન તો આપણી પછી કોઈને આપશે.”

(૧) હું નબીઓમાં અંતિમ છું અને ખુદાની નજીદીક તમામ અંબિયાથી અફજલદું. તમામ મળુકતતમારા વાલીદના કારણે પૈદા કરવામાં આવી છે અને તમારા વાલીદ ખુદાની નજીદીક સૌથી વધુ મહેબુબ છે.

(૨) મારા વસી તમામ અવસીયામાં અફજલ અને સૌથી વધુ માનનીય છે અને મારી અને ખુદાની નજીદીક સૌથી વધારે મહેબુબ છે અને તે તમારા શવહર છે.

(૩) અમારા શહીદ તમામ શોહદામાં બેહિતર અને ખુદાની નજીદીક તમામ શોહદાથી વધારે મહેબુબ તે જનાબે હસ્તા બીન અબ્કુલ મુતલીબ જે તમારા વાલીદ અને તમારા શવહરના કાકા છે.

(૪) મારા કાકાના દિકરા ભાઈ એ છે જેમને બે

પાંખો છે જેના થકી તે જ્ઞાતમાં ફરીશતાઓની સાથે
ઉદ્દેશે. તે તમારા વાલીએના કાકાના દિકરા અને તમારા
શવદરના ભાઈ છે.

(૫ અને ૬) આ ઉમ્મતના બન્ને સિંગત તે તમારા
બન્ને ફરજાંડો હસન(અ.સ.) અને હુસૈન(અ.સ.) અને
બન્ને જ્ઞાતના જવાનોના સરદાર છે અને અલ્લાહની
કસમ જેણે મને નબી બનાવ્યો, તેમના વાલેદૈન
તેમનાથી બહેતર છે.

(૭) અય ફિતેમા(સ.અ.) એ જાતની કસમ કે જેણે
મને હકની સાથે નબી બનાવ્યો, તે બન્નેની નસ્લથી
આ ઉમ્મતના મહદી છે. જે સમયે દુનિયામાં ચારે બાજુ
ઉથલ પાથલ ફેલાએલી હશે, કિના જાહેર થતા રહેશે,
સ્તાઓ તુટતા હશે, એક-બીજાની વિરુદ્ધ બગાવત
કરી રહ્યા હશે, મોટાઓ નાના પર રહેમ નહીં કરશે,
નાનાઓ મોટાઓનો એહેતેરામ નહીં કરશે, એ સમયે
ખુદાવંદે આલમ તે બન્નેની નસ્લમાંથી તેમને જાહેર
કરશે, જે ગુમરાહીના કીલ્લાઓને ફિલે કરશે, બંધ
દિલોને અતશે.

(કશફુલ ગુમ્મા, ભાગ:૩, પાના:૨૬૭ બેહારુલ અન્વાર,
ભાગ:૫૧, પાના:૭૮)

આ રિવાયત પર વિચાર કરીએ જે સમયે રસૂલે
ખુદા(સ.અ.વ.)નો આખરી સમય હતો અને બનવાવાળા
બનાવોને યાદ કરીને જ્ઞાબે ઝહરા(સ.અ.) ઉચા અવાજે
રડવા લાગ્યા હતા. તે સમયે હઝરત રસૂલે ખુદા(સ.અ.વ.)એ
ઇમામ મહદી(અ.સ.)નો જિક્ક કરી દિલના સુકુનનો સબબ
રજુ કર્યો. તે પણ કોના માટે જે ખાતુને જ્ઞાત અને
દુનિયાઓની તમામ ઔરતોની સરદાર છે. એનાથી એ અંદાજો
આવે છે કે આ જિક્ક કેટલો મહત્વનો છે.

હઝરત ઝહરા(સ.અ.) નમુનાએ અમલાઃ

ઇમામ મહદી(અ.સ.) માસુમ છે. તેઓ પોતાના માટે
કોઈ હસ્તીને નમુનાએ અમલ અને આદર્શ ગાણાવે તેનાથી તે
હસ્તીની અજમત અને કુરબતનો એહસાસ થાય છે. ઇમામ
મહદી(અ.સ.) ફરમાવે છે:

“હઝરત રસૂલે ખુદા(સ.અ.વ.)ની દુષ્તરની
જીદગી મારા માટે નમુનાએ અમલ છે”
(અલ-ગયબત, શૈખ તુસી, પાના:૧૭૩)

ઇમામે ઝમાના(અ.સ.)એ જ્ઞાબે ફિતેમા ઝહરા
(સ.અ.)ને નમુનાએ અમલ ગાણાવ્યા છે અને આપ(સ.અ.)
રસૂલે ખુદા(સ.અ.વ.)નો સંપૂર્ણ અરીસો હતા.

આએશાની રિવાયત છે: મેં ફિતેમા(સ.અ.)થી વધારે
કોઈને નથી જોયા કે જે શક્લો સૂરતમાં, ચાલવામાં, વાત
કરવામાં, ઉઠવામાં, બેસવામાં રસૂલે ખુદા(સ.અ.વ.)થી મળતા
હોય.

(ફિતેમતો બગ્નાતો કલુબે મુસ્તકા)

એક રિવાયતમાં હઝરત રસૂલે ખુદા(સ.અ.વ.) ઝહરત
ફિતેમા ઝહરા(સ.અ.)ને સંબોધીને ફરમાવે છે:

“યકીનન ખુદા તમારા ગાજબથી ગાજબનાક થાય
છે અને તમારી ખુશનુદીથી ખુશ થાય છે. જેણે તમને
તકલીફ પોહચાડી તેણે મને તકલીફ પહોચાડી, જેણે
તમને નારાજ કર્યા તેણે મને નારાજ કર્યો અને જે
બાબતથી તમને અગ્રીયત પહોંચે છે, તેનાથી મને
અગ્રીયત થાય છે”

(ગયબતેતુસી, પાના:૧૭૩)

આ રીતે હઝરત ઝહરા(સ.અ.)ને નમુનાએ અમલ
ગાણાવવા એટલે ખુદા અને રસૂલે ખુદા(સ.અ.વ.)ની રેઝા
અને ખુશનુદીને નમુનાએ અમલ ગાણાવવા બરાબર છે. હઝરત
ઝહરા(સ.અ.)ની ખુશીને પરવરદિગારની ખુશીનો અરિસો
ગાણાવવો એ ચારિન્યની મહાનતા અને દીસ્મતે ઉઝમાની
દલીલ છે.

**સુરે કદ્ર હઝરત ઝહરા(સ.અ.) અને ઇમામ
મહદી(અ.સ.):**

હઝરત ઇમામ જાફરે સાદિક(અ.સ.) સુરે કદ્રની
તફસીર આ પ્રમાણે બયાન ફરમાવે છે:

લયલતુલ કદ્ર. લયલથી મુરાદ હઝરત ફિતેમા
ઝહરા(સ.અ.) અને કદ્રથી મુરાદ અલ્લાહ. જેને

હજરત ફાતેમા ઝહરા(સ.અ.)ની હક્કી માઅરેફત હાસિલ થશે તેને શબે કદ્ર મળી ગઈ. જનાબે ફાતેમા ઝહરા(સ.અ.)ને ફાતેમા એટલા માટે કહેવામાં આવે છે કે મખુલુકત તેમની માઅરેફત હાંસિલ નથી કરી શકતી

(બેઠાર, ભાગ:૪૩, પાના:૬૩, હદીસ:૫૮)

એક અન્ય હદીસમાં ઈમામ સાદિક(અ.સ.) ફરમાવે છે:

“લયુલતુલુ કદ્ર ખયુરુન મિન અલુફે શહુર” થી મુરાદ હજરત ફાતેમા ઝહરા(સ.અ.) છે.
“તનગ્રઝલુલુ મલાએકતો વર્દરુહો ફીલા” માં મલાએકાથી મુરાદ એ મોઅમીનો છે જે આલે મોહમ્મદ(અ.મુ.સ.)નું ઈલમ રાખે છે. વર્દરુહોથી મુરાદ રહુલુકુદુસ છે એટલે કે હજરત ફાતેમા ઝહરા(સ.અ.)
“મિન કુલ્લે અમૃતીન”થી મુરાદ દરેક એ બાબત છે સલામતી કરાર પામે છે. “હતા મત્રલઈલ ફજ” ત્યાં સુધી કે કાચેમ(અ.સ.)નો જુહુર થાય
(તફસીરે બુરહાન, ભાગ:૪, પાના:૪૮૭૮, હદીસ:૨૪)

સુરે કદ્રની શરૂઆત હજરત ફાતેમા ઝહરા(સ.અ.) અને અંત હજરત ઈમામ મહદી(અ.સ.) છે. શબે કદ્ર જેમાં તમામ બાબતો નક્કી થાય છે, હજરત ઝહરા(સ.અ.)થી શરૂ થાય છે અને ઈમામ મહદી(અ.સ.) પર તમામ થાય છે.

જનાબે ઝહરા(સ.અ.) અને શબે કદ્ર:

(૧) જેવી રીતે લોકો શબે કદ્રની અગ્રમત અને મંજેલતથી અજાણ છે, હજરત ઝહરા(સ.અ.)ની માઅરેફત અને અગ્રમતથી પણ અજાણ છે.

(૨) જેવી રીતે શબે કદ્ર ત્રણ રાતો માંથી એક રાત છે તેવી રીતે હજરત ઝહરા(સ.અ.)ની કબ્રે મુતહુર ત્રણ જીવા (બકીઅ, કબ્રે રસુલે ખુદા(સ.અ.વ.) અને મીમબરે રસુલે ખુદા(સ.અ.વ.)ની વચ્ચે અથવા ઘરમાં) માંથી કોઈ એક જીવાએ છે.

(૩) શબે કદ્રમાં તમામ બાબતો બયાન થાય છે. દરેક હુકીમ બાબત સ્પષ્ટતાની સાથે બયાન થાય છે. એવી જ રીતે હજરત ઝહરા(સ.અ.)ની શાખ્સીયત હક અને બાતીલાની

દરમીયાન ઓળખનું માપદંડ છે. મુસ્લીમ અને કાફીર, મોઅમીન અને મુનાફીકની દરમીયાન તફાવત કરવાનું કારણ છે.

(૪) શબે કદ્ર જેવી રીતે કુરઆનના નાઝિલ થવાનું ઝર્ફ એટલે કે આ શબેમાં કુરઆને સામીત નાઝિલ થયું છે, એવી જ રીતે જનાબે ઝહરા(સ.અ.) નાતીક કુરઆન એટલે કે ઈમામતના નાઝિલ થવાનું ઝર્ફ છે.

(૫) શબે કદ્ર અંબિયા અને અવલીયા(અ.મુ.સ.)ની મેઅરાજ છે. હજરતે ઝહરા(સ.અ.)ની વિલાયતનો ઈકરાર નબુવ્વત અને રિસાલતના મન્સબ હાસિલ થવાનું કારણ છે. કોઈ પણ નબીની નબુવ્વત એ સમય સુધી સંપૂર્ણ નથી થઈ જ્યાં સુધી જનાબે ઝહરા(સ.અ.)ની ફરીલત અને મોહબ્બતનો ઈકરાર ન કર્યો હોય.

(૬) શબે કદ્ર તમામ ફેર અને કમાલાતનો ખોત છે. તમામ સંપૂર્ણતાઓ અને તમામ ફેરો બરકત આ રાતમાં નાઝિલ થાય છે. જેના નાઝિલ થવાનો ઝરીઓ જનાબે ફાતેમા ઝહરા(સ.અ.) છે. જેમના તવસ્સુલથી આ તમામ ફેર અને બરકત આ કાયેનાતની જમીનને હાસિલ થાય છે અને દરેક પ્રકારની બલા અને આફિત આપના થકી દૂર થાય છે.

(૭) શબે કદ્ર હજાર મહીનાથી બેહતર છે. જનાબે ઝહરા(સ.અ.) અવ્વલ અને આખિર તમામ ઔરતોની સરદાર છે. એટલે કે સૌથી બેહતર અને શ્રેષ્ઠ છે.

(૮) શબે કદ્ર અને ઈમામે ઝમાના(અ.સ.)માં પણ ઘણો ઉડો સંબંધ છે. શબે કદ્ર એ ઈમામ ઝમાના(અ.સ.)ના વુજુદની અને તેમની ઝીંદગીની દલીલ છે. સુરાએ મુખારકે ઈન્ના અન્ગલના અને સુરાએ મુખારકે હા મીમ દોખાનમાં કુલ્લો અમરીનનો ઉલ્લેખ છે. એટલે કે આ મુખારક રાતમાં આખા વર્ષની તમામ બાબતો ખુદાવંદે આલમના તરફથી ફરિશતાઓ દ્વારા નાઝિલ થાય છે. જ્યારે મલાએકા અને ઈલાહી લઈને નાઝિલ થાય છે તો ચોક્કસ એ વલીએ અભ અને સાહેબે અભનું હોવું જરૂરી છે. જે આ બાબતોને મેળવે અને લોકો સુધી પહોંચાડે. જનાબે ઝહરા(સ.અ.)ની માઅરેફત અને મોહબ્બત એ શબે કદ્રની ઓળખનો સબબ છે અને હજરત ઈમામ મહદી(અ.સ.)ના પુરનૂર વુજુદનું યકીન અને અને ઈલાહીના

નાર્જિલ થવાનું સબબ છે.

હવે જરા આ રિવાયતો પર ધ્યાન આપો:

એક ઈસાઈ હજરત મુસા કાગીમ(અ.સ.)ની ખીદમતે અકદસમાં હજર થયો અને અમુક સવાલ પુછ્યા. તેમાંથી એક સવાલ સુરાએ મુખારકે હા મીમ દોખાનની શરૂઆતની આયતોના વિશે હતો.

“આપ મને ખુદાની આ કિતાબના વિશે બતાવો જે હજરત મોહમ્મદ(સ.અ.વ.) પર નાર્જિલ થઈ છે, જેમાં ખુદાએ ગુફતગુ કરી છે તેની સિફતો અને શ્રેષ્ઠતાઓ બયાન કરી છે, તે આ છે.

હા મીમ વલ્લ કિતાબીલ્લ મોબીન ઇન્ના અન્જલનાણો
કી લયુલતીન મોબારકતીન ઇન્ના કુન્ના મુન્જેલીન કી
હા યુફ્રકો કુલ્લો અમૃતીન હકીમ

“હા મીમ. સ્પષ્ટ કિતાબની કસમ. બેશક અમે તેને એક મુખારક રાતમાં નાર્જિલ કરી અને બેશક અમે આખેરતના અજાબથી ડરાવવાવાળા છીએ. આ મુખારક રાતમાં દરેક હકીમ બાબત અલગ થાય છે.”

(સુરાએ દોખાન, આયત: ૧થી ૪)

ઇમામ(અ.સ.)એ ફરમાવ્યું:

‘હા મીમ’ થી મુરાદ હજરત મોહમ્મદ મુસ્તફા (સ.અ.વ.) છે. જનાબે હુદા(અ.સ.)ની કિતાબમાં આ રીતે કુંકમાં ઉલ્લેખ થયો છે. (મીમ અને દાલનો ઉલ્લેખ કરવામાં નથી આવ્યો) ‘અલ કિતાબીલ્લ મોબીન’ થી મુરાદ હજરત અલી(અ.સ.) છે અને ‘લયુલતીન’ થી મુરાદ હજરત ફાતેમા ઝહરા(સ.અ.) છે. ‘યુફ્રકો કુલ્લો અમૃતીન હકીમ’ થી મુરાદ વિપુલ પ્રમાણમાં ભલાઈ છે. ખુબ જ વધારે પ્રમાણમાં ઘૈર અને નેકીઓથી મુરાદ એક હકીમ મર્દ બાદ બીજા હકીમ મર્દ’
(કાફી, બાબો મવલદ અભીલ હસન મુસા ઇબ્ને જાફર(અ.સ.),
હદીસ: ૪)

આ રિવાયતમાં શબે કદ્રથી મુરાદ હજરત ફાતેમા ઝહરા(સ.અ.) છે.

હજરત ઇમામ મોહમ્મદ બાકિર(અ.સ.)એ ફરમાવ્યું:

અય શીઆ સમૂહ! તમે લોકો સુરે ઇન્ના અન્જલનાથી ઇસ્તિદ્વાલ અને ચર્ચા કરો, સફળ થાશો. ખુદાની કસમ હજરત રસૂલે ખુદા(સ.અ.વ.) પછી તે ખુદાની હુજજત છે અને ચોક્કસ આ સુરો તમારા દીનનો સ્વોત અને સરદાર છે અને અમારા ઇદમની ઇન્તેહા છે.

અય શીઆ સમૂહ! તમે લોકો સુરાએ હા મીમ દોખાનથી દલીલ કરો. આ સુરો હજરત રસૂલે ખુદા(સ.અ.વ.) પછી ઉલીલ અમૃથી મખ્સુસ છે.

(કાફી, બાગ: ૧, પાના: ૨૪૮)

અમીરુલ મોઅમેનીન હજરત અલી ઇબ્ને અબી તાલીબ(અ.સ.)એ ફરમાવ્યું:

દર વર્ષે શબે કદ્ર છે અને આ રાતમાં આખા વર્ષની તમામ બાબતો નાર્જિલ થાય છે. આ બાબતો હજરત રસૂલે ખુદા(સ.અ.વ.) પછી વલીએ અગ્રને સૌંપવામાં આવે છે.

ઇબ્ને અબ્બાસે પુછ્યુઃ આ કોણ લોકો છે? તો ફરમાવ્યું કે: હું અને મારી નસ્લના ૧૧ ઇમામો

(કાફી, બાગ: ૧, પાના: ૨૪૭-૨૪૮)

આ રીતે શબે કદ્રના સંબંધથી હજરત ફાતેમા ઝહરા(સ.અ.) અને હજરત ઇમામ મહુદી(અ.સ.)માં એક ખાસ સંબંધ છે. એકની માઅરેકત અને મોહુબ્બત શબે કદ્ર છે અને એકની ખીદમતમાં તમામ બાબતો નાર્જિલ થાય છે. તેમના થકી તમામ મખ્લુકાતને ખુદાનો ફેઝ પહોંચે છે. જે શાખા આ હજરતોની વિલાયત અને ઇમામતનો માનવાવાળો નથી, તે શબે કદ્રની બરકતોથી મેહરૂમ છે. જે શાખસનું દિલ એ હજરતોની વિલાયત અને ઇમામતથી માલા-માલ છે, તે એમના તવસ્સુલથી ઝીંદગીની દરેક બાબતનો ઉકેલ મેળવી શકે છે. દરેક મુશકીલ દૂર કરી શકે છે. તેની ઝીંદગીમાં કયારેય નિરાશા અને નાઉમ્મીદી નથી આવતી. આ જ કારણે એહુલેબૈત (અ.મુ.સ.)ની વિલાયત અને ઇમામતની નેઅમતોથી ફાયદો હાસિલ કરવાવાળા લોકો ત્રાસવાદમાં શામિલ નથી.

---૦૦૦---

અકીદાએ મહદવીચ્યત અને એહલે સુન્નતાની કિતાબો

આ હકીકત કોઈના માટે છુપી નથી કે મહદવીચ્યતનો અકીદો એ અકીદો છે, જેના પર ઈસ્લામના તમામ આલીમો એક મત છે, પરંતુ દાલમાં એહલેબૈત(અ.મુ.સ.) પ્રત્યે બુગજ રાખવાવાળા અમુક લોકોએ પોતાના શૈતાની પ્રચાર થકી આ સાબીત કરવાની કોશીશ કરી રહ્યા છે કે આ અકીદો ફક્ત શીયાઓનો અકીદો છે અને ઈસ્લામ સાથે તેનો કોઈ સંબંધ નથી. આથી આ ટુંકા લેખમાં અમે એહલે સુન્નતાની એ કિતાબોનો પરિચય કરાવીશુ જે સ્વતંત્ર રીતે મહદવીચ્યતના વિષય પર લખવામાં આવી છે. આ એ કિતાબ છે જેને એહલે સુન્નતાના મશહૂર અને માઅર્જુફ આલીમોએ સંકલીત કરી છે અને આજે પણ આ કિતાબો મૌજૂદ છે. અલભત એ બતાવી દેવુ જરૂરી છે કે આ બધી કિતાબો અલ ગદીરના લેખક અલ્લામા શૈખ અબ્ડુલ હુસૈન અમીની(ર.આ.)ની લાઈબ્રેરી માંથી લેવામાં આવી છે અને તમામ કિતાબો અરબી ભાષામાં છે. આ લીસ્ટના લખાણનો યશ મોહુકીક (સંશોધન કર્તા) અને કિતાબોને ઓળખનાર મરહુમ સૈયદ અબ્ડુલ અઝીજ ઈબ્ને સચ્યદ જવાદ તખાતબાઈ યજદી નજીફી (૧૩૪૮-૧૪૧૬)ને જાય છે. કેટલું સારુ થાય કે અગર બર્સે સગીર એટલે કે હીન્ડુસ્તાન, પાકિસ્તાન, બાંગ્લાદેશના આલીમો માંથી કોઈ મોહકીક (સંશોધનકર્તા) આ રીતે ઉર્દુ, હિન્દી અને હિંગલીશ કિતાબોનું લીસ્ટ બનાવે, કારણ કે આજે આ પ્રકારના કાર્યોની હુંમેશા કરતા વધારે જરૂરત છે. જ્યારે ઉક મરહુમ પર દુશ્મનોના હુમ્લા પરિસ્થિતિ અને સંખ્યા બન્ને રીતે વધતા જાય છે.

હવે આવો બીજી કોઈ વધારે પ્રસ્તાવના વગર કિતાબોનો એક ટુંકો અભ્યાસ કરી લઈએ.

(૧) ઈબ્રાહિમુલ્લુ વહુમીલુ મક્કનુને મિન્ કલામે ઈબ્ને ખલૂદુન

લેખક: અલ્લામા મોહદીસ અબુલ ફેઝ એહુમદ ઈબ્ને

મોહમ્મદ ઈબ્ને સૌદીકી ગમારી (વફાત ૧૩૮૦ હી.સ.) તેઓ કેરોના રહેવાસી હતા. એહુમદ મોહમ્મદ મુરસી નકશબંદી એ પોતાની કિતાબ “અલી ઈબ્ને અબી તાલીબ ઈમામુલ આરેફીન” ની પ્રસ્તાવનામાં લેખકની ઝોંગીના બારામાં બયાન કર્યું છે. આ કિતાબ એટલે કે ઈબ્રાહિમુલ્લુ વહુમીલુ મક્કનુને મિન્ કલામે ઈબ્ને ખલૂદુન ઈમામ મહદી(અ.સ.)ના બારામાં છે અને આ એ કે હજરત(અ.સ.) આખરી જમાનમાં જુહુર ફરમાવશે અને આ બારામાં અણાદીસે નબવી(સ.અ.વ.) મુતવાતિર છે. આ કિતાબ હી.સ. ૧૩૪૭ માં તુર્કીમાં પ્રથમ વાર છપાયી અને પછી હી.સ. ૧૩૫૪ માં બીજી વાર છપાયી. જે લોકોએ માનનીય લેખકના જીવન વૃત્તાંત વિશે જાણવા ચાહે છે તેઓ મોઅજમુલ મોઅલ્લેફીન, ભાગ:૧૧, પાના:૧૩૬૮ અભાલામે ઝરકલી, ભાગ:૧, પાના:૨૫૩ નો અભ્યાસ કરી શકે છે. લેખકના માનનીય ભાઈ અબ્ડુલ અઝીજ ઈબ્ને મોહમ્મદ ગમારી (વફાત હી.સ. ૧૪૧૮) એ કિતાબ “અલ એફાદતો બે તોરેકે હુદીસ અન નજરો એલા અલીયીન એબાદતુ” લખી

(૨) અલ અરબુન હુદીસન ફીલ મહદી

લેખક અબુ નોએમ એહુમદ ઈબ્ને અબ્ડુલ્લા ઈસ્ફહાની (વફાત ૪૩૦ હી.સ.) આ કિતાબમાં ઈમામ મહદી(અ.સ.)ના બારામાં રસૂલે અકરમ(સ.અ.વ.)ની ૪૦ હુદીસોની નોંધ કરવામાં આવેલ છે. જલાલુદીન સુયુતીએ આ સંકલનને પોતાની કિતાબ “અલ ઉરફુલ વરદી”માં મૂળભૂત ઘરી તરીકે ગણાવી છે.

(૩) અસહ્લાદો મા વરદ ફીલ મહદી વ ઈસા

લેખક: શૈખ મોહમ્મદ હબીબુલ્લાહ શાન્કીતી (૧૨૮૫ હી.સ. થી ૧૩૬૩ હી.સ.) લેખક એક મુદ્દત સુધી મક્કાએ મોકર્મામાં જીવન પસાર કરતા હતા પછી તેમણે કેરો હીજરત

કરી અને ત્યાં અલ અજહર ચુનીવર્સીટીમાં ઉસુલે દીનનો પાઠ ભાણવતી હતા. તેમની ઘણી બધી કિતાબોને અલ અજર ચુનીવર્સીટીએ પ્રકાશિત કરી. જેમાં ઉપરોક્ત કિતાબ પણ શામીલ છે. આ ઉપરાંત તેમણે અન્ય બે કિતાબો લખી ‘હૃયાતે અલી ઈબ્ને અબી તાલિબ(અ.સ.)’ અને ‘કિફાયતુત્ત તાલિબ ફી મનાકેબે અલી ઈબ્ને અબી તાલિબ’ લેખકની ઝિંદગી વિશે કુતાનીની ફહરોસુલ્ ફહરિસ પાના: ૫૫ અન્યાં લખી, ભાગ: ૬, પાના: ૧૭૮ અને મોઅજજમુલ્ મોઅલ્દેઝીન, ભાગ: ૮, પાના: ૧૭૬ પર જોઈ શકાઈ છે.

(૪) અલ બુરહાનો ફી અલામાતે મહદી આખેરૂજુમાન

લેખક: અલી ઈબ્ને હિસામુદ્ડીન મુતકી હીન્દી (હી.સ. ૮૮૫ થી હી.સ. ૮૭૫) જે કન્યુલ ઉમ્માલ અને અન્ય મરણુર કિતાબોના લેખક પણ છે. આપની ઝિંદગીનું સાવિસ્તાર વર્ણન નુઝ્હતુલ્ ખવાતિર, ભાગ: ૪, પાના: ૨૩૪ માં મૌજુદ છે. આ કિતાબની પ્રત હરમે મક્કી, લંડન, હૈદરાબાદ (દક્કન) અને મદ્દીનાએ મુનવ્વરાની લાઈબ્રેરીમાં મૌજુદ છે. તેની આખરી એડિશન સરુદી અરબ (હી.સ. ૧૪૦૮) માં છપાયી છે. અહીં એક વાત ચોક્કસ બતાવીશું કે મુતકી હીન્દીએ ફારસી ભાષામાં ઈમામ મહદી(અ.સ.)ના બારામાં એક આર્ટિકલ લખ્યો હતો જે આજે પણ આયતુલ્લાહ મરાશી(ર.અ.)ની લાઈબ્રેરી (કુમ મુકદસ)માં મૌજુદ છે. (૨/૧૨૮) આ આર્ટિકલ ૬૦ હુદીસોનો બનેલો છે અને ૪ પ્રકરણોમાં છે જે આ રીતે છે: (અ) હજરત મહદી(અ.સ.)ની સિક્ફિતો અને વંશ (બ) આપની કરામતો (ક) જુહુરની અલામતો (ડ) જુહુર પછીના બનાવો.

(૫) અલ બચાનો ફી અખ્ભારે સાહેબુજુમાન

લેખક: ફખરુદ્ડીન મોહમ્મદ ઈબ્ને ચુસુફ ગંજ શાફી (વફાત હી.સ. ૮૫૮) લેખકનો ઉલ્લેખ હદીઅલ્ આરેઝીન, ભાગ: ૨, પાના: ૧૨૭ પર થયો છે. ઈસ્તેખારુલ ઓલમાઅ સઆદત હુસૈન ખાન સાહેબ કીઝા(ર.અ.)એ આ કિતાબનો ઉદ્દુક તરજુમો ‘ઈમામે મુનતજીર’ ના નામથી કર્યો છે પરંતુ અફસોસ કે આ કિતાબ હાલમાં પ્રાપ્ય નથી. અલ મુનતજીરના

થકી અમે મરહુમના વારસદારો અને અકીદતમંદોથી અપીલ કરીએ છીએ કે શક્ય હોય તો આ કિતાબને લોકોની સામે લાવવામાં આવે. જેથી મરહુમના બાકેયાતુસ્સાલેહતમાં વધારો થાય.

(૬) તેણુકીકુન નજર ફી અખ્ભારીલ ઈમામીલ મુનતજીર

લેખક મોહમ્મદ ઈબ્ને અબ્દુલ અજીજ ઈબ્ને માનેઅ ઈબ્ને અબ્દીલલાહ ઈબ્ને મોહમ્મદ ઈબ્ને ઈખાતીમ વહીબી (હી.સ. ૧૩૦૦ થી હી.સ. ૧૩૮૫) તેઓ નજ્દના આલિમોમાંથી છે. ઝરકલીએ લખ્યુ છે કે મૌસૂફે બસરા, બગાદ અને કેરોમાં ઈલમ હાસિલ કર્યુ. હી.સ. ૧૩૮૫માં સરુદી અરબના બાદશાહ અબ્દુલ અજીજ આલે સરુદે તેમને મક્કા બોલાવ્યા અને ત્યાં દર્સ આપવાનો પ્રસ્તાવ કર્યો. હી.સ. ૧૩૮૫ માં ઈલાજ માટે બૈકૃત ગયા અને ત્યાં તેમનો ઈન્તેકાલ થઈ ગયો. (ભાગ: ૬, પાના: ૨૦૮)

(૭) રીસાલતો ફી તેણુકીકે જુહુરુલ મહદી

લેખક: અહુમદ ઈબ્ને અબ્દુલ લતીફ બરબીર દમ્યાતી (વફાત હી.સ. ૧૨૨૮)

(૮) તલખીસુલ બચાન ફી અખ્ભારે મહદી આખેરૂજુમાન

લેખક: અલાઉદ્ડીન અલી ઈબ્ને હિસામુદ્ડીન અલ મલીક ઈબ્ને કાજી ખાન મુતકી હીન્દી (વફાત હી.સ. ૮૭૫) આ કિતાબની પ્રત આસેફીયા લાઈબ્રેરી, હૈદરાબાદ (દક્કન) મૌજુદ છે. જ્યારે અલલામા અમીની(ર.અ.) હી.સ. ૧૩૮૦ માં હીન્દુસ્તાન આવ્યા ત્યારે આપે આ લાઈબ્રેરીમાંથી આ કિતાબની કોપી કરી અને આપે પોતાના મરણ સફર નામા સમરાતુલ્ અસ્ફાર, ભાગ: ૧, પાના: ૧૪૫-૧૪૭ માં તેનો ઉલ્લેખ કર્યો છે. આ ઉપરાંત આ કિતાબની પ્રતો મદ્દીનાએ મુનવ્વરાની લાઈબ્રેરી મુલ્કે અબ્દુલ અજીજ, ઈસ્તમબુલ, તુર્કી, માન્યેસ્ટર, ઈંગ્લેન્ડ અને મુંબઈની જામેઅ મસ્જિદની લાઈબ્રેરીઓમાં પણ મૌજુદ છે.

અનુસંધાન પાનાનં. ૧૩ ઉપર ...

જુહુરના સમયમાં અંબિયા(અ.મુ.સ.)ના અદ્ભુતનો પ્રકારા

સામાજિક જુંદગી માટે વ્યવસ્થા અને કાનૂન એ મહત્વની માંગ છે પરંતુ કાયદો અને વ્યવસ્થા આવી જવાથી આ તકાજા પુરા નથી થતા. ફક્ત નિયમો બનાવીને સામાજિક અને વ્યક્તિગત જીવનને સુખી નથી બનાવી શકતું. ખુશાહાલ અને સંતોષજનક સામાજિક જીવન એ સમયે હુંસિલ થઈ શકે છે જ્યારે અદ્ભુત અને ઈન્સાફ પર આધારિત સામાજિક જુંદગી સ્થાપિત થાય અને ઈન્સાફ પૂર્વકની સામાજિક જુંદગી એ સમયે હુંસિલ થશે જ્યારે સમાજના કાનૂન અને વ્યવસ્થા પણ અદ્ભુત અને ઈન્સાફ પર સ્થાપિત હોય. ખુદાવંદે આલમે પોતાના રહેમો કરમની બુનિયાદ પર તમામ ઈન્સાનોને બેહિતર અને ખુશબ્દિ જુંદગી વીતાવવા માટેની તમામ શક્યતાઓ ઉપલબ્ધ કરી છે પરંતુ ઘણા બધા ઈન્સાનો અલ્લાહની નેઅમતોનો શુક અદા નથી કરતા અને પરિણામે ખુદાવંદે આલમના ગજબનો શિક્ષાર બને છે. ઈલાહી રેહબરી અને હિદાયત, ઈન્સાફ પૂર્વક વ્યવસ્થા અને કાનૂનો, ખુદાવંદે આલમની ઈન્સાનના માટે ખૂબ જ મહત્વની નેઅમતો હતી જે નાકદરીના લીધે પ્રત્યક્ષ રીતે આ શક્યતાઓથી હિદાયત અને રેહબરી હુંસિલ કરવાથી મેહરુમ થઈ ગયા.

ઈન્સાન પોતાની તમામ ક્ષમતાઓ અને કુદરત અને તાકતનો ઉપયોગ કર્યા પછી આ પરિણામ પર પહુંચ્યો કે બેહિતર અને ખુશીથી ભરપૂર જુંદગી એક-બીજાની સાથે સહકાર અને સુમેળમાં છુપાયેલી છે, જેને એક બેહિતરીન સામાજિક જુંદગીનું નામ પણ આપી શકાય છે. પરંતુ સામાજિક જીવનની ઘણી બધી જરૂરીયાતો છે જેમાં સૌથી મહત્વની બાબત વ્યવસ્થા અને કાનૂન છે. કાનૂન અને વ્યવસ્થા વગર સામાજિક જુંદગી ન ફક્ત ઈન્સાની સમાજના મકસદો અને હેતુઓને પુરા નથી કરતી બલ્કે ઈન્સાનની હૃદયાત અને બકાને ખતરામાં નાખી દે છે. હવે અહીંથી એક બહુ જ મૂળભૂત સવાલ પૈદા થાય છે અને વાત આગળ વધે છે. જ્યારે વ્યવસ્થા અને કાનૂનની જરૂરત છે તો આ વ્યવસ્થા અને કાનૂનનું માપદંડ શું છે? કાનૂન બનાવવાવાળાની સામે કયા કયા

હેતુઓ અને મકસદો છે? કાનૂન સ્થાપિત કરવાવાળા કોણ છે?? આ ટૂંકા લખાણમાં વિષયના તમામ પાસાઓને ઘેરીને વિગતવાર ચર્ચા તો નથી કરી શકતા પરંતુ ખુલાસા તરીકે અરજ કરીએ કે ઈન્સાની સમાજને તેની હાલની પરિસ્થિતિ અને વ્યવસ્થા અને કાનૂનને ધ્યાનમાં રાખીને તેને ત્રણ પ્રકારના દ્રષ્ટિકોણથી રજુ કરી શકીએ છીએ.

(૧) એક એ સમાજ જે સેરાતે મુસ્તકીમની ધરી પર ફરી રહ્યો છે. આ સમાજ ઈલાહી કાનૂન, ઈલાહી મકસદો અને ખુદાઈ રેહબરી અને પ્રતિનિધિત્વથી ફાયદામંદ થાય છે. જેની નજરમાં જુંદગીની શરૂઆત અને અંત પણ ખુદાએ તાલા જ છે. અંબિયાએ કેરામ, ઈલાહી અલ્લીયાની તબ્લીગ અને હિદાયતનું તમામ બળ ઈન્સાની સમાજને સિરાતે મુસ્તકીમ પર કાંચેમ કરવું છે. આથી કહી શકીએ છીએ હુઝરત ઈમામ મહદી(અ.સ.)ની હુક્મત હકીકતમાં અંબિયાએ ઈલાહીની રિસાલતનો સિલસિલો છે. જેમાં અદ્ભુત અને ઈન્સાફ પોતાના સંપૂર્ણ ભરતબા પર નજર આવશે અને કોઈ પણ પ્રકારના જુદ્ધમો સિતમનું નામો નિશાન નહીં હોય. હકીકતમાં અદ્ભુત ફક્ત આ રીતે તસવ્વુર થઈ શકે.

(૨) બીજો એ સમાજ છે જે ઈલાહી હેતુઓ અને મકસદોની વિરુદ્ધ ચાલી રહ્યો છે. જે પ્રકારના લોકો ઈલાહી અંબિયા અને પરવરદિગારના પ્રતિનિધિઓની વિરુદ્ધતા કરતા કરતા જંગ અને લડાઈ, કંત્લો ગારત અને દરેક પ્રકારના જુદ્ધમો જોરનું પ્રદર્શન કરી રહ્યા હતા અને આજે પણ એવા લોકો જે જુદ્ધમો સિતમને પોતાના નાપાક ઈરાદાઓ માટે માધ્યમ બનાવેલા છે, આવા જ લોકો ઈમામ મહદી(અ.સ.)ના જુહુરના બાદ આપના અદ્ભુતો ઈન્સાફની વ્યવસ્થાની વિરુદ્ધતા કરતા કરતા જંગ કરવા માટે તૈયાર થશે. આ એ લોકો છે જેમને ખુદાવંદે આલમે કુર્ચાનમાં ‘મગજુબીન’ ના નામથી યાદ કર્યા છે.

(૩) ત્રીજો એ સમાજ છે જે દરેક પ્રકારના અખલાક અને

ચારિત્યથી અલગ ગુમરાહી અને અંધકારમાં જુંદગી વીતાવે છે. ઈન્સાની અને દીની સંસ્કૃતિ અને તેણીબથી દૂર ઘટાટોપ અંધકારમાં જુંદગી ગુજરે છે. આ લોકો હિદાયતના કાબીલ તો છે પરંતુ તેમની જેહાલત અને નાદાનીના લીધે અદ્દલ અને ઈન્સાફના માર્ગમાં કદમ ઉપાડવામાં અવરોધ રૂપ છે. કુઅની આવા લોકોને 'જાહ્લીન'ના ગિરોહમાં ગાણાવ્યા છે.

આજે જે કાંઈ દુનિયામાં થઈ રહ્યું છે તે જુદા જુદા દ્રષ્ટિકોણથી અદ્દલ અને ઈન્સાફના ઉસુલ અને કાન્નૂનથી ટક્કર અને સંઘર્ષ છે. આજે દુનિયા એ લોકોના ઈધ્ભીયારમાં છે જેમની કોશિશ દુનિયાની તમામ દૌલત અને કુદરત અને તાકત અને સત્તા પર એકલા વર્ચ્યસ્વ પૈદા કરવું છે અને અન્ય લોકોને તેનાથી વંચિત કરવું છે. ભલે પણી આ માર્ગમાં જુલ્મો સિતમ અને નાઈન્સાફીના બેહતરીન હથિયારોનો ઉપયોગ કરવો કેમ ન પડે. આજની દુનિયામાં આજાહી, સેક્યુલરીજમ (બિન સાંપ્રદાયિકતા), શહેરી હક્કોનો બચાવ, આતંકવાદની સામે આલમી જંગ, એટમી હથિયારોનો ફેલાવો ન થાય તેવી પોલીસીઓ, વૈશ્વિક સુકુન અને શાંતિ સ્થાપિત કરવાનો હંદેરો. આ બધું વૈશ્વિક જાલિમોના કુત્રિમ અને મક્કો ફરેબના નારા છે જેથી પોતાના નાપાક ઈરાદાઓ અને જુલ્મો પર પર્દો નાખી શકે. આ રીતે આપણે કુર્ચાની દ્રષ્ટિકોણથી આ વાત કહેવામાં હક્ક પર છીએ કે આજ દુનિયાની હુક્મતો 'મંજુબીન' સમૂહના હાથોમાં છે. 'સિરાતે મુસ્તકીમ' સમૂહ ઓછી સંખ્યામાં અને આજીજ અને અશક્તિની હાલતમાં પસાર થઈ રહી છે અને 'જાહ્લીન' સમૂહ પણ 'મંજુબીન'ના હાથોમાં વગર કારણે કેદી છે.

ઉકીકતમાં દુનિયાવાળાઓ પાસે કોઈ એવી સંપૂર્ણ અને વૈશ્વિક વ્યવસ્થા જ નથી જેમાં ઈન્સાનીયતના તમામ વર્ગો ત્યાં સુધી કે જાનવરોના હક્કો અને તેમની સામાજિક અને વ્યક્તિગત જુંદગીને સાંકળી લેતા હોય જેમાં દરેકની આજાહી અને હક્કોનો ખ્યાલ કરીને અદ્દલો ઈન્સાફની બુનિયાદ પર કાનૂન બનાવવામાં આવ્યો હોય.

ઉકીકતમાં હુક્મતનો મકસદ જ એ હોય છે કે તે અદ્દલો ઈન્સાફની બુનિયાદ પર સમાજના તમામ વર્ગોને તેના હક્કો આપીને તેને સંપૂર્ણતા તરફ લઈને ચાલે અને કોઈ પણ પ્રકારનો સંઘર્ષ અને ટક્કર ન થાય આથી હુક્મતના બે

પાસાઓ હોય છે: (૧) ભૌતિક (૨) ઝણાની

(૧) ભૌતિક પાસુઃ

જેમાં હુન્યવી, આર્થિક, જીવન નિર્વાહને લગતું, શાંતિ અને સલામતનીનું રક્ષણા, સુખ સગવડતાની ઉપલબ્ધતા.

(૨) ઝણાની પાસુઃ

હુક્મતના સમયગાળાનું આ એ મહત્વનું પાસું છે જેના થકી ભૌતિક હેતુઓને પણ બળ મળે છે અને હુક્મતનો હેતુ પૂરો થાય છે. કુર્ચાન અને રિવાયતોના દ્રષ્ટિકોણથી ઈમામ મહદી(અ.સ.)ની વૈશ્વિક અને ઈસ્લામી હુક્મતની જે ખાસિયત અને જે હેતુઓ બધાન કરવામાં આવ્યા છે તેના તરફ ટૂંકાળમાં એક ઈશારો કરીએ છીએ.

(અ) તમામ ઈન્સાનોની અલલાણના એક દીન તરફ હિદાયત અને માર્ગદર્શન કરવું:

આના વિશે ધારી બધી આયતો મળી આવે છે.

(૧) અલીફ લામ રા. કેતાબુન્ અન્જલનાહો એલચક લે તુખ્રેજનાસ મેનજુ ઝોલોમાતે એલન્ નૂરે બે ઈંજ્રે રબ્બેહીમ્ એલા સેરાતીલ્ અઝીજીલ્ હમીદ

(સુરે ઈશ્વરાહીમ, આયત: ૧)

(૨) અલલાણો વલીયુલ્ લજીન આમનૂ યુખ્રેઝેહુમ્ મેનજ્રૂઝોલોમાતે એલન્જૂર

(સુરે બકરહ, આયત: ૨૫૭)

(૩) અલલજીન ઈન્ મક્કનાહુમ્ ફિલ્ અર્જ અકામુસ્સલાત વ આતવુજ્ર ઝકાત વ અમરુ બીલ્ મખૂરુફે વ નહીવ અનીલ્ મુન્કર

(સુરે હજ, આયત: ૪૧)

'મક્કનાહુમ્ ફિલ્ અર્જ'ની તાબીર જમીન પર મોઅમીનોને તાકત અને કુદરત અતા કરવા તરફ ઈશારો કરી રહી છે, જેમાં અલલાણ પર ઈમાન રાખવાવાળાઓના થકી જમીન પર અદ્દલની હુક્મત સ્થાપિત કરવા તરફ ઈશારો છે.

(૪) વઅદલાહુદ્દલજીન આમનૂ મિન્જુમ્ વ

અમેલુસ્ર સાલેહાતે લયસ્રતખ્રલેફનાહુમ્ ફીલ્ અર્જે કમસ્ર
તખ્રલેફલ્ લગ્ગીન મિન્ કખ્રોહીમ્. વ લ યોમકેનના
લહુમ્ દીનાહોમુલ્ લગ્ગીરતજા લહુમ્ વ લ
યોબદેલનનહુમ્ મિમ્ બખ્રું ખવ્રુફીમ્ અમ્ના.
યચ્છ્વોહુનની લા યુશરેકુન બી શયાા. વ મન્ કફર
બખ્રું જાલેક ફ ઓલાએક હોમુલ્ ફાસેકુન

(સુરે નૂર, આયત: ૫૫)

આયતે કરીમામાં ચાર મકસદો તરફ ઈશારો છે: (૧)
વૈશ્વિક હુકમત (૨) શીઆ ઈસ્લામી હુકમત (૩) શાંતિ અને
ન્યાયની સ્થાપના (૪) જમીન પર શીર્કનો ખાતેમો

જેમકે રસુલે અકરમ(સ.અ.વ.) ફરમાવે છે:

“ખુદાની કસમ અગર દુનિયાની ઉત્ત્ર માંથી ફક્ત
એક દિવસ બાકી બચશો તો ખુદાવંદે આલમ એ દિવસને
એટલો બધો લાંબો કરી દેશો કે મારો ફરજંદ
મહદી(અ.સ.) જાહેર થશે. દુનિયાને અદ્ભુતો ઈન્સાફથી
એવી રીતે ભરી દેશો જેવી રીતે જુલ્મો જોરથી ભરેલી
હશે. તેમની હુકમત પૂર્વ અને પશ્ચિમાં સ્થાપિત થશે”

હોવલ્લાજી અરૂસલ રસુલહુ બીલ્ હોદા વ દીનીલ્
હક્કે લે યુજ્હેરહુ અલદ્ દીને કુલ્લેહી વ લવ કરેહલ્
મુશરેકુન

જેમકે ઈમામ બાકિર(અ.સ.)એ ફરમાવ્યુઃ

“ખુદાવંદે આલમ હજરત મહદી(અ.સ.) વડ
પોતાના દીનને તમામ દીનો પર ગાલિબ કરશે. ભલે
પણી આ વાત મુશરીકોને નાપસંદ કેમ ન હોય”
(બેહદ્રલ અન્વાર, ભાગ: ૫૨, પાના: ૧૮૧)

(૬) બેહદ્રામે ઈલાહી ખાસ કરીને અદ્લની સ્થાપના:

આ બારામાં કુર્ચાનની ધારી બધી આયતો માર્ગદર્શન કરે
છે.

(૧) લક્ષ અરૂસલના રોસોલના બીલ્ બચ્યેનાતે વ
અન્જલના મયાહોમુલ્ કેતાબ વલ્ મિત્રાન લે યકુમન્નાસો
બીલ્ કિસ્તો

“ચોક્કસ અમે પોતાના નબીઓને સ્પષ્ટ નિશાનીઓ
અને મોઅળ્જાઓ દઈને મોકદ્યા અને તેમની સાથે
કિતાબ અને (ઇન્સાફનું) નાજુ નાજિલ કર્યુ જેથી
લોકો ઈન્સાફ પર કાયમ રહે”

(સુરે હદીદ, આયત: ૨૫)

(૨) કુલ્ અમર રબ્બી બીલ્ કિસ્તો

“અય પૈગભર તમે કહી દો કે મારા પરવરદિગારે
મને અદ્ભુત અને ઈન્સાફનો હુકમ કર્યો છે”

(સુરે અભરાફ, આયત: ૨૮)

(૩) અદ્લાજીન યત્તબેચ્યુન્દુ રસુલન્ નબીચ્યલ્
ઉમ્મેયલ્ લગ્ગી યજેદુનહુ મકતુબન્ ઈન્દહુમ્ ફીતાવરાતે
વલ ઈન્જલે યઅમોરોહુમ્ બીલ્ મય્રુઝે વ યનદાહુમ્
અનીલ્ મુન્કરે વ યોહીલ્લો લહોમુતતચ્યેબાતે વ
યોહર્રેમો અલય્યેમુલ્ ખબાએસ વ યજાઓ અન્હુમ્
ઇસ્રરહુમ્ વલ અગ્રલાલલ્ લતી કાનત્ અલય્યુહીમ્
ફલાજીન આમન્ બેહી વ અજ્જરહેઠો વ નસર્રહેઠો
વત્તબઉન્નુરલ્લાજી ઉન્જેલ મય્રુ ઓલાએક હોમુલ્
મુફ્લેહુન

“(એટલે કે) જે લોકો અમારા નબી ઉત્તી
પૈગભરની સાથે સાથે ચાલે છે જેમની (ખુશાખબરી)ને
પોતાની તૌરેત અને ઈન્જલામાં લખેલુ પામે છે. તે નબી
જે નેક કામનો હુકમ આપે છે અને બુરા કામથી રોકે છે
અને જે પાકો પાકીજા ચીજોને તેના પર હલાલ અને
નાપાક અને ગંધી ચીજોને તેના પર હરામ કરી દે છે અને
તે (સખ્ત બેહકામનો) બોજ જે તેમની ગરદન પર
હતો એ ફંડાઓ જે તેમના પર પડેલા હતા તેનાથી
હટાવી દે છે. માટે યાદ રાખો કે જે લોકો એ (નબી
મોહમ્મદ સ.અ.વ.) પર ઈમાન લાવ્યા અને તેમની
ઇઝ્જત કરી અને તેમની મદદ કરી અને એ નૂર
(કુર્ચાનની) પૈરવી કરી જે તેમની સાથે નાજિલ થયુ છે
તો આવા લોકો પોતાની દિલી મુરાદ હંસિલ કરશે”

(સુરે અભરાફ, આયત: ૧૫૭)

ઉપરોક્ત આયત આપણા મૂળભૂત વિષયને એકદમ
સ્પષ્ટ શબ્દોમાં ટેકો આપે છે. જ્યારે આં હજરત(સ.અ.વ.)નુ

તમામ નેકીઓનો હુકમ દેવો અને તમામ બુરાઈઓની મના કરવાની જવાબદારી ઠેરવવામાં આવી છે. તો જે તેમના બરહક ખલીફા અને હડ્કીડી જાનશીનનો હુકદાર અને પોતાના ઈસ્લામી નિઝામને આં હજરત(સ.અ.વ.)ની વ્યવસ્થા સાથે સંબંધિત કરે છે તેની પણ આ જ જવાબદારી હશે અને લોકોની સૌથી મોટી ભિદમત જેહાલત અને ગુમરાહીની સાંકળોથી આજાદ કરવા એ છે. દુનિયાની હુકમતોમાં જે આજકાલ જુદી જુદી તાકતોની વચ્ચે સંઘર્ષ અને ટકરાવ જોવા મળે છે. દરેક કૌમ પોતાની ઉચ્ચતા અને નક્કો હાંસિલ કરવા માટે એક-બીજાથી હુરિફાઈ અને ઝગડાના સ્વરૂપ અપનાવે છે. આ વિરોધાભાસ ઈમામ મહદી(અ.સ.)ની વैશિખ હુકમતમાં જોવા નહીં મળે.

(ક) રૂહાની અને અખ્લાકી મૂલ્યોની સત્તા :

આજની દુનિયામાં અખ્લાકી ફસાદ અને તબાહીની કોઈ હુદ નથી જેનાથી દુનિયાનો દરેક ઈન્સાન જાણકાર છે. અખ્લાકી મૂલ્યોના મહત્વનું આજે કોઈ અવકાશ નથી પરંતુ હુકમતોમાં ઈન્સાની અને અખ્લાકી મૂલ્યોની વિરુદ્ધ કાનૂન બનાવવામાં આવે છે. હુકમત, રાજકારણ અને અર્થશાખમાં અખ્લાક અને ચારિત્યની કોઈ દખલગીરી જ નથી. ઈમામ મહદી(અ.સ.)ની વैશિખ હુકમતમાં અખ્લાકી ફરીલતો અને રૂહાની મૂલ્યોને પ્રચલિત અને દરેક પ્રકારની અખ્લાકી બુરાઈઓનો અટકાવ હશે.

ઈમામ મોહમ્મદ બાકિર(અ.સ.) ફરમાવે છે:

“જ્યારે કાચેમ(અ.સ.)નો જુહુર થશે તો તે સમયે
લોકોમાં દોસ્તી અને મોહબ્બત અને એકતા હશે”
(ઇખ્તેસાસ, પાના: ૨૪)

(૩) આર્થિક અદ્દો ઈન્સાફ :

જ્યારથી દુનિયા આબાદ થઈ છે અને ઈન્સાનીચ્યતનું અસ્તિત્વ સ્થાપિત થયું છે, તે સમયથી લઈને આજ સુધી દુનિયા આર્થિક રીતે અસંતુલન પર કાયમ છે. લાખો વર્ષોના જુદા જુદા ઉતાર ચઢાવમાં ક્યારેય પણ એવો સમય નથી આવ્યો, જ્યારે સંપૂર્ણ રીતે તમામ અસ્તિત્વ ધરાવનારને

પોતાનો હુક મળી ગયો હોય અને સુકુન અને શાંતિની જુંદગી વીતાવી હોય અને આ રીતે અહ્લાહુ તાદાલાનો વાયદો ‘લે યુકુમન્નાસો બિલ્કિસ્ત’ (જેથી લોકો અદ્દ અને ઈન્સાફ માટે તૈયાર થાય) પૂરો થયો હોય અને હાલના સમયમાં જેટલુ આર્થિક અસંતુલન અને લોકોની વચ્ચે માનવ હુકોની અસમાનતા પૂર્વક વહેંચણીનો બેશર્માનો ખેલ જે રીતે રમવામાં આવી રહ્યો છે, તેવી રીતે ક્યારેય રમવામાં નથી આવ્યો. અમીરી અને ગરીબીની દરમ્યાન જે અંતર આજે છે તેવું ક્યારેય ન હતું. ગરીબી રેખાની નીચે જીવન ગુજરતવાવાળાની સંખ્યા આટલી બધી ક્યારેય નથી રહી. ગરીબ અને મોહતાજ વર્ગ પોતાની જુંદગીને બાકી રાખવા માટે અને પોતાના હુકો પાછા મેળવવા માટે જેટલી બેશરમી અને જિલ્લાત તથા અપમાનનો સામનો કરવો પડે છે તે આજે કોઈ પણ શરીર વ્યક્તિ અને ઈજ્ગતદાર ઈન્સાનથી છુપુ નથી. બસ એ સમજી લ્યો કે ઈન્સાની હુકોની કમીટીના રીપોર્ટ પ્રમાણે એક તરફ ખોરાકની અછતના લીધે લોકો ભૂખે મરી રહ્યા છે અને બીજી તરફ દુનિયાના પૈસાદાર લોકો પોતાની મિલ્કતને સુરક્ષિત રાખવાની યોજનાઓમાં પરેશાન હાલ છે. ઈમામ મહદી(અ.સ.)ની વैશિખ હુકમત ફક્ત વ્યક્તિગત અદ્દની બુનિયાદ પર સ્થાપિત નહીં હોય પરંતુ આપની હુકમત વ્યક્તિગત, રાજકીય, આર્થિક અને સામાજિક અદ્દલો ઈન્સાફના માપદંડ પર કાયમ થશે. તમામ ઈસ્લામી રિવાયતોમાં આવ્યું છે કે ઈમામ મહદી(અ.સ.)ની હુકમતમાં ફકીરીનું અસ્તિત્વ નહીં હોય તેથી ન ફકીર હશે અને ન તો ગરીબ. આનું કારણ એ છે કે દુનિયાની મિલ્કતો અને માલ લોકોની દરમિયાન સરખી રીતે વહેંચણી દેવામાં આવશે.

અબુ સહિદ ખુદરી કહે છે પૈગમ્બરે ઈસ્લામ(સ.અ.વ.) એ ફરમાવ્યું:

“હું તમને મહદી(અ.સ.)ની બશારત આપું છું કે
લોકોના મતલેદાના ફૈસલા પર મારી ઉમ્મતમાં કાયમ
કરશો. જમીન અને આસમાનના રહેવાવાળા તેમનાથી
રાજુ અને ખુશ હશો. તે માલની લોકોની વચ્ચે સહીલ
અને સરખી રીતે વહેંચણી કરશો”

(બેદાર, ૫૧/૭૮)

બીજુ હંડીસમાં આવ્યુ છે:

“તે (ઇમામ મહદી અ.સ.) લોકોની વર્ચયે એવી રીતે સરખા પ્રમાણમાં માલ વહેંચશે કે કોઈ પણ મોહિતાજ અને જરૂરતમંદ રહેશે નહીં”

(બેઠાર, ૫૧/૮૮)

ઇલમી અને સાંસ્કૃતિક ઇન્સાફ :

આજની દુનિયાનું ઇલમ અને જ્ઞાન અસંખ્ય પાસાઓથી મર્યાદિત છે એ કહેવું અયોગ્ય નહીં ગણાય કે દુનિયાના જ્ઞાનોમાં ફક્ત એક જ ઇલમ છે અને તે છે ભौતિક એટલે કે દુનિયાના ઇલમ અને જ્ઞાનનું સંપૂર્ણ ધ્યાન ભૌતિકતાની શોધમાં છે અને તેને પોતાના ધ્યાનનું કેન્દ્ર બનાવ્યુ અને રૂહાની તથા ઇતિહાસના અને દિલ અને દિમાગને સુકુન મળે તેવી બાબતોથી ગાફીલ છે. બીજુ વાત એ છે કે ભૌતિક તકોની પ્રાપ્તિતાનું ઇલમ અને જ્ઞાન પણ દુનિયાના તકતવાળા અને પૈસાદાર લોકોની જાત પ્રત્યે મખ્સુસ છે, જેને સામાન્ય માણસોથી દૂર રાખવા માટે જુદા-જુદા કાનૂનો બનાવીને મક અને ફરેબને જાહેર કરવામાં આવે છે. જ્યાં સુધી બીજુ સૌથી પ્રગતિશીલ અને આધુનિક ટેકનોલોજી પોતાના ઇન્સ્ટીયારમાં નથી આવી જતી ત્યાં સુધી એ બીજુ પ્રગતિને આવકરનારાઓ અને ગરીબ દેશોમાં આ બધું વહેંચવામાં નથી આવતુ. તે પણ જ્યારે એકદમ બેકાર અને હલકા થાય ત્યારે તે મોડેલને બીજાને આપે છે. પરંતુ ઇમામ મહદી(અ.સ.)ની હુકુમતમાં ઇન્સાનોની અકલ સંપૂર્ણ થઈ જશે, ઇલમી તરકી કોઈની પણ અટકાયત અને મર્યાદા વગર તમામ ઇન્સાનોની પહોંચ સુધી હશે.

ઇમામ મોહિમદ બાકિર(અ.સ.) ફરમાવે છે:

“જ્યારે અમારા કાચેમ(અ.સ.)નો કચામ થશે, તો તેઓ ઇન્સાનોની અકલી શક્તિઓને સંપૂર્ણતા અતા ફરમાવશે. ઇમામ મહદી(અ.સ.)ના સમયમાં આપણા

સૌને ઇલમ અને હિકમત શીખવાડી દેવામાં આવશે. ત્યાં સુધી કે ઔરતો પોતાના ધરોમાં ખુદાની કિતાબ અને સુન્નતે પૈગમ્બર (સ. અ. વ.) થકી ફેંસલાઓ કરશે”

(બેઠાર, ભાગ: ૧૦, પાના: ૧૦૪)

આવી વૈશિષ્ટ શીઆ હુકુમતમાં સામાન્ય લોકોની જુંદગી કેટલી ખુશાહાલ અને આનંદ દાયક હશે.

ખુદાવંદે આલમ આપણને સૌને એ હુકુમતમાં જુંદગી વીતાવવાની અને હુકુમતના મામૂલી ગુલામોમાં શુમાર ફરમાવે. આમીન.

---૦૦૦---

અનુસંધાન પાના નં. ૮ થી શરૂ ...

(૮) તમબીહુલ વરસાને એલા અખબારે મહદીયે આખેરુઝુમાન

લેખક: એહુમદ નોબી (હી.સ. ૧૦૩૭) આ કિતાબની પ્રત ગૌતીત જર્મનીની લાઇબ્રેરીમાં મૌજુદ છે.

(૯) અદ્દુરૂલ મન્જુદ ફી જીક્રીલ મહદીયીલુલ મવઉદ

સંકલન કર્તા: સચ્યદ સીદીક હસન હિબ્ને અવલાદે હસન હિબ્ને અવલાદે અલી કનુઝ. આ કિતાબની શરૂઆત આ રીતે થાય છે: અલુ હમ્રોલીલ્લાહુલ્લાહી બે યદેહીલુ મુલ્કો વલુ મલ્કુતો વ બાયુદ ફાલુમ્ અન્નલ મરહુર બનલુ કાફ્ફતે મીન્ અહુલીલુ ઇસ્લામે અલા મોમીહુલ અઅસારે ઇન્નાહુ લા બુદ ફી આખેરીઝુમાન મીન ઝુહુરીલુ રજોલ.... આ કિતાબની મૂળ પ્રત જે ખુદ સંકલન કર્તાના હાથે લખાએલી છે, નદ્વતુલુ ઓલમાય લખનૌ, હીનુસ્તાનમાં મૌજુદ છે. અંક ૩૧૧ની અંદર. (ફેલરીસ્ટે નદ્વતુલુ ઓલમાય, પાના: ૮૭)

---૦૦૦---

ਹਿੱਜਰਤ ਈਮਾਮ ਮਹਦੀ(ਅ.ਸ.)ਨੁੰ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਨ

ਲਕਬੋਨੀ ਖੁਸ਼ੁਸੀਧਾਤ :

ਆਪਣਾ ਅਈਮਮਾ(ਅ.ਮੁ.ਸ.)ਨਾ ਪਵਿਤ੍ਰ ਨਾਮੇ ਅਨੇ ਲਕਬੋ ਸਾਮਾਨ੍ਯ ਲੋਕੋਨਾ ਅਤਾ ਕਰੇਲਾ ਨਥੀ, ਪਰੰਤੁ ਖੁਦਾਵਂਦੇ ਆਲਮੇ ਖਾਸਿਧਤੋਨੇ ਧਾਨਮਾਂ ਰਾਖਿਨੇ ਨਾਮ ਅਨੇ ਲਕਬੋ ਪਸੰਦ ਕਰੇਲਾ ਛੇ। ਆਥੀ ਫਰੇਕ ਨਾਮ ਅਨੇ ਲਕਬੋਨੀ ਏਕ ਖਾਸ ਖਾਸਿਧਤ ਛੇ। ਜੋ ਕੇ ਆਪਣਾ ਤਮਾਮ ਅਈਮਮਾ(ਅ.ਮੁ.ਸ.) ਫੜੀਲਤ ਅਨੇ ਕਮਾਲਨੀ ਵਾਡਿਆਂ ਏਕ ਸਮਾਨ ਛੇ। ਫਰੇਕ ਸਜ਼ਾਇਦ, ਬਾਕਿਰ, ਸਾਇਕ, ਕਾਝਿਮ ਅਨੇ ਰੇਝਾ ਛੇ। ਪਰੰਤੁ ਜੇ ਖਾਸਿਧਤ ਜੇ ਈਮਾਮਮਾਂ ਵਧਾਰੇ ਜਾਹੇਰ ਥਾਂਧ ਛੇ, ਆ ਨਿਖ਼ਬਤਨਾ ਲੀਧੇ ਤੇਮਨੇ ਏ ਲਕਬ ਆਪਵਾਮਾਂ ਆਵਿੰਦੇ ਛੇ।

ਹਿੱਜਰਤ ਈਮਾਮ ਮੋਹਿਮਮਦ ਬਾਕਿਰ(ਅ.ਸ.) ਏ ਈਲਾਈ ਜਾਨੋਨੇ ਖ੍ਰੁਬ ਜ ਵਧਾਰੇ ਫੇਲਾਵਾਂ, ਈਲਮ ਅਨੇ ਜਾਨਨਾ ਤਰਸਧਾਓਨੇ ਐਹੁਦੇਬੈਤ(ਅ.ਮੁ.ਸ.)ਨੀ ਤਾਲੀਮਾਤਥੀ ਤੁਪਤ ਕਰੀ ਦੀਧਾ। ਆਨਾ ਲੀਧੇ ਆਪ(ਅ.ਸ.) 'ਬਾਕਿਰ' ਨਾ ਲਕਬਥੀ ਮਸ਼ਹੂਰ ਥਿਆ।

ਹਿੱਜਰਤ ਈਮਾਮ ਕਾਝਿਮ(ਅ.ਸ.)ਥੀ ਹਿੱਲਮ ਅਨੇ ਸਹਨ-ਸ਼ਕਤਿ ਵਧਾਰੇ ਜਾਹੇਰ ਥਈ। ਆਥੀ ਆਪ(ਅ.ਸ.) 'ਕਾਝਿਮ' ਨਾ ਲਕਬਥੀ ਮਸ਼ਹੂਰ ਥਿਆ ਅਨੇ ਹੁਰਗੀਝ ਏਵੁਂ ਨਥੀ ਕੇ ਅਨ੍ਯ ਅਈਮਮਾ(ਅ.ਮੁ.ਸ.) ਕਾਝਿਮ ਨ ਹੁਤਾ। ਆ ਜ ਰੀਤੇ ਅਨ੍ਯ ਲਕਬੋਮਾਂ ਪਾਣੇ ਛੇ।

ਬਾਰਮਾਂ ਈਮਾਮ ਸਾਲੇਖੁਗੁੜਮਾਨ ਹਿੱਜਰਤ ਵਲੀਏ ਅੱਤੇ (ਅ.ਸ.)ਨੋ ਏਕ ਖਾਸ ਲਕਬ 'ਮਹਦੀ' ਛੇ। 'ਮਹਦੀ' ਅਰਭੀ ਕਾਖਦਾ ਮੁਜ਼ਲ 'ਈਸਮੇ ਫਾਈਲ' ਪਾਣੇ ਛੇ ਅਨੇ 'ਈਸਮੇ ਮਫ਼ਤਲ' ਪਾਣੇ ਛੇ। ਏਟਲੇ ਕੇ ਹਿੱਦਾਧਤ ਕਰਵਾਵਾਣਾ ਅਨੇ ਹਿੱਦਾਧਤ ਪਾਮੇਲਾ। ਏ ਤੋ ਜਾਹੇਰ ਵਾਤ ਛੇ ਕੇ ਜੇ ਸੰਪੂਰਨ ਰੀਤੇ ਹਿੱਦਾਧਤ ਪਾਮੇਲੋ ਹੁਣੇ ਤੇ ਫਰੇਕ ਕੋਨੇਮਾਂ ਹਿੱਦਾਧਤ ਕਰੀ ਸ਼ਕੇ ਛੇ ਅਨੇ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਨਨੀ ਫਰਜੇ ਅੰਜਮ ਆਪੀ ਸ਼ਕੇ ਛੇ। ਆ ਖਾਸ ਲਕਬਨੋ ਮਤਲਬ ਏ ਛੇ ਕੇ ਹਿੱਦਾਧਤ ਆਪਨੀ ਪਵਿਤ੍ਰ ਜਾਤਮਾਂ ਸੌਥੀ ਵਧਾਰੇ ਜਾਹੇਰ ਥਿਆ।

ਕਾਰਣ ਕੇ ਆਪਨਾ ਜ ਪੁਰਨੂਰ ਜੁਹੁਰਨਾ ਜਮਾਨਾਮਾਂ ਫੁਨਿਯਾਨੋ ਖੁਣੇ ਖੁਣੋ ਈਲਾਈ ਹਿੱਦਾਧਤਥੀ ਭਰਾਈ ਜਸ਼ੇ, ਸ਼ੀਂਕ ਅਨੇ ਕੁਝਨੁੰ ਨਾਮੋ ਨਿਸ਼ਾਨ ਨਹੀਂ ਹੋਂਦੇ, ਗੁਮਰਾਈ ਅਨੇ ਜਲਾਲਤ ਫੂਰ ਫੂਰ ਸੁਧੀ ਫੇਖਾਂਸੇ ਨਹੀਂ, ਫੁਨਿਯਾਨਾ ਤਮਾਮ ਈਨਸਾਨੋ ਤੌਈਂਦੇ ਖੁਦਾਵਂਦੀ, ਰਿਸਾਲਤੇ ਮੋਹਿਮਮਦੀ ਅਨੇ ਵਿਲਾਧਤੇ ਅਲਕੀ ਪਰ ਭੇਗਾ ਥਿਆ। ਆਟਲੀ ਬਧੀ ਸਵ ਸਾਮਾਨ੍ਯ ਹਿੱਦਾਧਤ ਈਮਾਮੇ ਜਮਾਨਾ (ਅ.ਸ.)ਥੀ ਜੋਡਾਯੇਲੀ ਛੇ। ਖੁਦਾਵਂਦੇ ਆਲਮੇ ਆ ਵਿਖ਼ਬਤਰ ਅਨੇ ਸਰਵਸਾਮਾਨ੍ਯ ਹਿੱਦਾਧਤ ਮਾਟੇ ਆਪ(ਅ.ਸ.)ਨੇ ਬਾਕੀ ਰਾਖਿਆ ਛੇ। ਆਪ(ਅ.ਸ.)ਨੀ ਹਿੱਦਾਧਤਨੀ ਸ਼ੀਦਤਨੀ ਏ ਹਾਲਤ ਛੇ ਕੇ ਗੈਬਤਨਾ ਹਜ਼ਾਰ ਵਰਸੋਥੀ ਵਧਾਰੇ ਪਸਾਰ ਥਈ ਜਵਾ ਪਛੀ ਪਾਣੇ ਹਿੱਦਾਧਤਨੋ ਸਿਲਾਚਿਲੋ ਸ਼ਹੜੇ ਛੇ। ਗੈਬਤ ਹਿੱਦਾਧਤਨੀ ਰਾਹੀਂਮਾਂ ਰੁਕਾਵਟ ਨਥੀ।

ਸੁਲੈਮਾਨ ਅਅਮਰੋ ਹਿੱਜਰਤ ਈਮਾਮ ਸਾਇਕ(ਅ.ਸ.)ਨੇ ਪੁਛਿਆ: ਲੋਕੋ ਹੁਝਾਰੇ ਗਾਅਬੇਥੀ ਕੇਵੀ ਰੀਤੇ ਲਾਭ ਉਠਾਵਹੋ? ਫਰਮਾਵਿੁ:

"ਜੇਵੀ ਰੀਤੇ ਵਾਦਗੋਮਾਂ ਛੂਪਾਯੇਲ ਸੂਰਜਥੀ ਫਾਖਦੀ ਉਪਾਦੇ ਛੇ।"

(ਮੁਨਤਖ਼ਬੁਲ ਅੱਤੰ, ਪਾਨਾ: ੩੩੬, ਹਈਸ: ੩)

ਏਟਲੇ ਕੇ ਗੈਬਤਨਾ ਸਮਧਮਾਂ ਹਿੱਜਰਤ ਈਮਾਮ ਮਹਦੀ(ਅ.ਸ.)ਥੀ ਫਾਖਦੀ ਮੇਣਕਵਾਨੋ ਰਸਤੋ ਬੰਧ ਨਥੀ ਥਿਆ। ਏ ਅਲਗ ਬਾਬਤ ਛੇ ਕੇ ਜੁਹੁਰਨਾ ਸਮਧੇ ਹਿੱਦਾਧਤਨੋ ਅੰਦਾਜ ਕੁਝਕ ਅਲਗ ਜ ਹੁਣੇ। ਗੈਬਤ ਅਨੇ ਜੁਹੁਰਮਾਂ ਏ ਜ ਫੁੱਕ ਛੇ ਜੇ ਵਾਦਣ ਛਾਂਧੀ ਤਤਕੋ ਅਨੇ ਪੁਰੇ ਪੁਰੀ ਧੁਪਮਾਂ ਹੋਂਦੇ ਛੇ।

ਆਮ ਤੋ ਪੁਰੀ ਕਾਨੇਨਾਤ ਹਿੱਜਰਤ ਈਮਾਮ ਮਹਦੀ (ਅ.ਸ.)ਨੀ ਪਵਿਤ੍ਰ ਜਾਤਥੀ ਹਿੱਦਾਧਤ ਹਾਂਸਿਲ ਕਰੀ ਰਹੀ ਛੇ, ਪਰੰਤੁ ਖਾਸ ਕਰੀਨੇ ਈਨਸਾਨ ਆਪਨੀ ਹਿੱਦਾਧਤਥੀ ਨਸੀਭਵਾਂਤ ਥਈ ਰਹੀ ਛੇ। ਈਮਾਮ(ਅ.ਸ.)ਨੀ ਹਿੱਦਾਧਤ ਅਨੇ ਰੇਹਨੁਮਾਈ ਸਾਮਾਨ੍ਯ

અને ખાસ પ્રચારકોની હિદાયત અને માર્ગદર્શનની જેવી નથી. આપની હિદાયતો જાહેરી નથી પરંતુ હકીકત અને વાસ્તવિકતા પર આધારીત છે. આપ(અ.સ.)ની નજરોથી કોઈ પણ બાબત છુપી નથી. આપ(અ.સ.) લોકોના દિલોમાં પસાર થવાવાળા વિચારો અને હાલતોથી વાકીફ છે, ખુદાનું અતા કરેલું દિલ્લે ગૈબ જાણે છે. જરાક આ બનાવ પર ધ્યાન આપો અને જુઓ કે ઈમામ મહુદી(અ.સ.) કેવી રીતે લોકોને હકીકતથી આગાહ કરે છે.

હુલાલ અને હુરામમાં હિદાયત :

જનાબ શેખ સદ્દુક(અ.ર.)એ સઅદ બીન અખુલ્લાહ કુમ્મીથી આ રિવાયત વર્ણવી છે:

સઅદ બીન અખુલ્લાહ કુમ્મી હુઝરત ઈમામ હસન અસ્કરી(અ.સ.)ના બુગ્રૂંગ અસહાભમાંથી હતા. તેઓ કહે છે:

ચાલીસ મુશ્કીલ સવાલો જમા કર્યા હતા જેનો જવાબ દેવાવણું કોઈ ન હતુ. તે સમયે જનાબ એહુમદ બીન ઈસ્હાક કુમ્મી સામર્દ્દ જઈ રહ્યા હતા. હું પણ તેમની સાથે થઈ ગયો. તેમણે મને ફરમાવ્યુઃ તમારી સફર સારી થાય, શા માટે આવ્યા? મેં કહ્યુઃ આપથી મુલાકાતના શૌખમાં અને આપથી સવાલોના જવાબો હાંસિલ કરવા માટે હાજર થયો છું. તેમણે કહ્યુઃ આપણા બન્નેનો એક જ હેતુ છે. હું અત્યારે મારા મૌલા હુઝરત ઈમામ હસન અસ્કરી(અ.સ.)ની જિયારત માટે જઈ રહ્યો છું. તેમને સવાલોના જવાબ પુછવા ચાહું છું અને આયતોની તક્ષસીર અને તાવીલ માલુમ કરવા ચાહું છું. તમે આ સફરમાં મારી સાથે રહો. તમે ઈલમ અને કમાલના એક સમંદરને જોશો, જેમના અજાઓબાતનો કોઈ અંત નથી અને જેમના અમુદ્ય મોતીઓ કયારેય ફના થવાવાળા નથી. તે જ આપણા ઈમામ છે.

અમે લોકો સાથે સાથે સફર કરતા કરતા સામર્દ્દ પહોંચ્યો ગયા. ઈમામ(અ.સ.)ના પવિત્ર ઘર તરફ ગયા. ત્યાં પહોંચ્યીને ઈજાજત માંગી. પછી દાખલ થવાની ઈજાજત મળી ગઈ.

એહુમદ બીન ઈસ્હાકની પાસે દિરહમ અને દિનારની ૧૬૦ થેલીઓ હતી. જેના પર તેમના માલિકોએ મોહર લગાવી હતી. (કોઈને પણ એ માલુમ ન હતુ કે આ થેલીઓમાં શું છે)

સઅદનું બધાન છે કે: જ્યારે અમે ઈમામ હસન અસ્કરી(અ.સ.)ની પવિત્ર ભિદમતમાં હાજર થયા, તેમનો નૂરાની ચેહરો પૂનમના ચાંદની જેમ રોશન અને મુનવ્વર હતો, તેમની ગોદમાં એક બાળક હતુ, જેમનું સૌંદર્ય મુશ્તરી સિતારાથી વધારે હતુ, માથા પર વાળની દરમિયાન સેંથો એવી રીતે હતો જાણે બે ‘વાવ’ની વચ્ચે ‘અલીફ’.

ઈમામ(અ.સ.)ની સામે એક ગોળ વસ્તુ હતી જેના પર નંગ જડેલા હતા. જે બસરાના એ જ બુગ્રૂંગ હદીયા તરીકે પેશ કરી હતી. ઈમામ(અ.સ.)ના મુબારક હાથમાં એક કલમ હતી અને આપ કંઈક લખી રહ્યા હતા. જ્યારે આપ લખવા ચાહુતા હતા ત્યારે બાળક કલમને પકડી લેતા હતા. ઈમામ(અ.સ.) તે બોલને ઓરડાના એક બુગ્રામાં ફેંકી દેતા હતા. બાળક તેને લેવા માટે ચાલ્યું જતુ અને ઈમામ(અ.સ.) લખવામાં મશગુલ થઈ જતા હતા.

અમે ઈમામ(અ.સ.)ની ભિદમતમાં સલામ કરી. ઈમામ(અ.સ.)એ ખૂબ જ મોહબ્બતથી જવાબ આપ્યો અને બેસવા માટે કહ્યુઃ અને લખવામાં મશગુલ થઈ ગયા. જ્યારે તેઓએ લખાણ લખી લીધુ, એહુમદ બીન ઈસ્હાકે પૈસાની થેલીઓ ઈમામ(અ.સ.)ની ભિદમતમાં રજુ કરી. ઈમામ(અ.સ.)એ પોતાના વહુલા ફરજાંદને ફરમાવ્યુઃ

નૂરે નજર! આપણા દોસ્તો અને શીઆઓના તોદશા અને હદીયાઓ પર લાગેલી મહોરને ખોલો

બાળકે કહ્યુઃ શું હું મારો પવિત્ર હાથ તે ગંદી-નાપાક અને હુરામ તથા હુલાલથી મિશ્ર માલની તરફ લંબાવુ?

ઈમામ(અ.સ.)એ ફરમાવ્યુઃ

અય ફરજાંદે ઈસ્હાક! આ થેલામાંથી થેલીઓને બહાર

કાઢો જેથી મારો આ ફરજંદ હુલાલ અને હરામને એક-
બીજાથી અલગ કરી દે

એહુમદે ઈમામ(અ.સ.)ના હુકમ પ્રમાણે થેલીમાંથી એક
થેલી કાઢી. બાળકે ફરમાવ્યુઃ

આ થેલી ફલાણા ઈબ્ને ફલાણાની છે જે આ મોહલ્લામાં
રહે છે. તેમાં ૬૨ દિનાર એ કમરાની કિંમત છે જે તેના માલિક
વેચ્યો હતો, ૪૫ દિનાર તેને તેના પિતાના વારસા માંથી ભજ્યા
છે, ૧૪ દિનાર ૮ કપડાની કિંમત છે અને ૩ દિનાર દુકાનનું
ભાડું છે.

ઈમામ(અ.સ.)એ ફરમાવ્યુઃ

વહુલા હિકરા તમે સાચુ ફરમાવ્યુ હવે એ પણ
બતાવી દયો તેમાં હરામ શું શું છે?

બાળકે ફરમાવ્યુઃ

તેમાં બે સિક્કા હરામ છે. એક એ સિક્કો જે ફલાણા
શહેરમાં બનાવવામાં આવ્યો તેની એક બાજુ એકદમ સાફ છે તે
જુનો આમેલી સિક્કો છે અને તેનું વર્ઝન ૪૧ દિનાર છે. તેને
શોધો એ મળી જશે. તે હરામ હોવાનું કારણ એ છે કે તેના
માલિકે આ વરસના આ મહિના માટે સવા કિલો કાચો દોરો
વાણવા માટે આપ્યો હતો. એક મુદ્દત પછી ચોર ચોરી કરીને
લઈ ગયો. વાણવા વાળાએ માલિકને બાબત જાણાવી, પરંતુ
તોણે કબુલ ન કર્યું. પરંતુ તેને જુઠલાવ્યો અને તેની પાસેથી દોઢ
કિલોની માંગણી કરી. પછી એ દોરાથી કપડા બનાવ્યા,
કપડાની કિંમત આ બે દિનાર તે કપડાની કિંમત છે.

થેલી ખોલવામાં આવી. તેમાં એક કાગળ પર માલિકનું
નામ અને રકમની વિગત લખેલી હતી. બધું એજ રીતે હતુ જેમ
તે બાળકે બધાન કર્યુ હતુ.

બીજી થેલી સામે લાવવામાં આવી. તેને જોઈને બાળકે
ફરમાવ્યુઃ

આ ફલાણા ઈબ્ને ફલાણાની થેલી છે. આ શાખસ કુમના
આ મોહલ્લામાં રહે છે. તેમાં ૫૦ દિનાર છે, પરંતુ હું તેને
હાથ નથી લગાવી શકતો. તેનું કારણ પુછવામાં આવ્યુ.
ફરમાવ્યુઃ

આ રકમ એ ઘઉંની કિંમત છે જેમાં માલિકે ખેડુત પર
જુલ્મ કર્યો છે. તેણે પોતાનો હિસ્સો સાચા માપ પ્રમાણે વજન
કરીને લીધો છે, જ્યારે કે ખેડુતનો હિસ્સો ખામી વાળા માપથી
વજન કરીને ઓછો આપ્યો છે.

હજરત ઈમામ ઉસન અસ્કરી(અ.સ.)એ ફરમાવ્યુઃ

વહુલા ફરજંદ તમે સાચુ ફરમાવ્યુ છે. અય એહુમદ
બીન ઈસહાક આ તમામ પૈસાઓ તેના માલિકોને પાછા
આપી દો, અમને તેની કોઈ જરૂરત નથી

(કમાલુદીન, પાના: ૪૮૦)

આ વાકેઆ પર વિચાર કરવાથી અમુક બોધ દાયક
બાબતો નજર સમક્ષ આવે છે:

(૧) સાદ બીન અબ્દુલ્લાહ કુમ્મી અને એહુમદ બીન
ઇસહાક કુમ્મીએ હજરત ઈમામે જમાના(અ.સ.)ને બચપણમાં
જોયા. પવિત્ર ચેહરો ચૌદમીના ચંદ્ર જેવો નૂરાની હતો,
બાળપણની અદાઓ ખૂબ જ ગમી જાય તેવી હતી, પરંતુ
ખુદાના અતા કરેલા ઈલ્મે ગૈબથી તમામ રહસ્યો અને છુપી
બાબતો પર નજર હતી. બંધ થેલીના તમામ સિક્કાઓ પોતાની
તમામ હકીકતોની સાથે તેમની સામે હતા.

(૨) ઈમામ(અ.સ.)ની બિદમતમાં હદ્દીયો અને તોહફો,
નજર અને નિયાઝ પેશ કરવા પહેલા એ વાત પર ખાસ ધ્યાન
દેવુ જરૂરી છે કે તે એટલા પવિત્ર અને પાક હોય કે ઈમામ તેને
કબુલ કરી લે અને પોતાનો પવિત્ર હાથ તેના પર રાખે,
નહિતર હુલાલ અને હરામથી અપવિત્ર અને નાપાક હદ્દીયો
ઈમામ (અ.સ.)ની બારગાહમાં હરણીજ કબુલ નહી થાય,
બલ્કે રદ કરી દેવામાં આવશે.

(૩) વેપાર કરીને નફો હાસિલ કરવો એ કમાલની વાત

નથી પરંતુ એ વાતનો કાયદેસર રીતે ઘ્યાલ રાખવો જોઈએ કે આ વેપારમાં કોઈ ચીજ નાજાએજ તો નથી ને. માપ તોલ અને લેવા દેવામાં એ વાતનો ખાસ ઘ્યાલ રાખવો જોઈએ. ક્યાંક આપણે આપણા ભાગીદારને ઓછુ તો નથી આપતા ને? તે ઓછુ આપવુ ભલે પછી એકદમ મામુલી કેમ ન હોય. આપણે તેના તરફ ધ્યાન આપીએ કે ન આપીએ પણ ઈમામ(અ.સ.) તેનાથી ચોક્કસ વાકિફ છે.

(૪) દોરાનો માલિક એ વાત કબુલ કરવા તૈયાર નથી કે દોરો ચોરી થઈ ગયો. ઈસ્લામી કાનૂન એ છે કે અગર અમાનતદારની પાસેથી અમાનત ચોરી થઈ જાય અને અમાનતદારે તેની કાળજી રાખવામાં કોઈ બેદરકારી ન રાખી હોય તો તે જવાબદાર નથી. પરંતુ આહી માલિક વાત કબુલ કરવા માટે તૈયાર નથી. તે વણકર પાસેથી દંડ વસુલ કરે છે. સવા કિલોની બદલે દોઢ કિલો વસુલ કરે છે. પછી તેમાંથી બનેલ કપુઠ વેચીને તેની રકમ ઈમામ(અ.સ.)ની બિદમતમાં હુદ્દીયા તરીકે મોકલે છે. ઈમામ(અ.સ.) તેને કબુલ કરવુ તો એક તરફ તેને હાથ પણ નથી લગાડતા. જ્યારે કે દીને ઈસ્લામમાં હુદ્દીયો કબુલ કરવાની તાકિદ કરવામાં આવી છે અને હુદ્દીયો દેવો મુસ્તહબ છે. તેનાથી દોસ્તી અને સંબંધમાં વધારો થાય છે. પરંતુ ઈમામતનો મિજાજ આ હુદ્દીયાને કબુલ કરવા માટે તૈયાર નથી કે જેમાં હુરામનો સમાવેશ હોય.

આ વાકેઓ આપણા સૌ માટે હિંદાયતનો ચિરાગ છે. અગર આપણે દીની કાર્યોમાં કંઈક આપી રહ્યા છીએ. મરજીદ, ઈમામ બારગાહ, મદ્રેસા..... વિગેરેની તામીર કરાવી રહ્યા છીએ અથવા કોઈ ગરીબ અને જરૂરતમંદની મદદ કરી રહ્યા છીએ તો આ તમામ બાબતો એ સમયે કબુલ થશે જ્યારે તેમાં હુરામ જરાય શામિલ ન હોય અને એ તો જાહેર બાબત છે કે જે ચીજને ઈમામ(અ.સ.) કબુલ ન કરે તેને ખુદા કેવી રીતે કબુલ કરશે કારણ કે ઈમામ જ ખુદા સુધી પહોંચવાનો દરવાજો છે.

(૫) તે પચાસ દિનાર જે ધર્મની કિંમત હતી તેને

ઈમામ(અ.સ.)એ એટલા માટે કબુલ ન કરી કે એક ભાગીદારે પોતાનો હિસ્સો પૂરેપૂરો સહીએ રીતે માપીને લઈ લીધો અને બીજા ભાગીદારનો હિસ્સો ખામીવાળા વજનીયાથી માપીને આપ્યો હતો. ઈમામ(અ.સ.)એ બ્યાન નથી ફરમાવ્યુ કે કેટલું ઓછુ હતુ પરંતુ ઓછુ આપવાના લીધે રદ કરી દીધુ. એ આ હુકીકત તરફ ઈશારો કરી રહ્યુ છે કે ભાગીદારીમાં હિસ્સો વહેંચતી વખતે જરાયે પણ ઓછુ દેવુ જોઈએ નહીં. એ વાતનો ઘ્યાલ રાખવો જોઈએ કે આપણા માથા પર કોઈનો હંક નીકળતો ન હોય.

જ્યારે કે આજના માહોલમાં દરેક ભાગીદાર પોતાના હિસ્સાને વધારેમાં વધારે હાસિલ કરવાની કોશિશ કરે છે અને આ વધારે હાસિલ કરવાને પોતાની હોશિયારી અને સુજ-બુજ ગણાવે છે. જ્યારે કે આ સુજ-બુજ અને હોશિયારી નથી બલ્કે જેહાલત અને બેવકુફી છે. જે ચીજને ઈમામ(અ.સ.) હાથ પણ ન લગાડે એ હોશિયારી કયાથી હોઈ શકે. હોશિયારી અને સુજ-બુજનો તકાળો એ છે કે પોતાના માલને હરામની નજસતોથી એટલો બધો પાક રાખે કે જ્યારે ઈમામ (અ.સ.)ની બિદમતમાં હુદ્દીયા તરીકે પેશ કરવામાં આવે તો ઈમામ(અ.સ.) તેને કબુલ કરી લે.

સવાલોના જવાબો :

જ. શૈખ તુસી(ર.અ.) એ મોહમ્મદ બીન ઈબ્રાહીમ બીન ઈસ્હાક તાલેકાનીથી આ વાકેઓ વર્ણન કર્યો છે:

શું અમૂક લોકોની સાથે ત્રીજા નાનેબે ખાસ જનાબ અબુલ કાસિમ હુસૈન બીન રવહુની બિદમતમાં હાજર હતો. એક શાખે ઉભા થઈને આ સવાલ કર્યો:

શું ઈમામ હુસૈન(અ.સ.) ખુદાના વલી નથી? ફરમાવ્યુ: બેશક વલી છે.

શું તેમનો મલાઉન કાતિલ ખુદાનો દુશમન નથી?

ફરમાવ્યુ: બેશક ખુદાનો દુશમન છે.

તો કંધુ શું એ યોગ્ય છે કે ખુદાવંદે આલમ પોતાના વલી
ઉપર પોતાના દુશ્મનને વર્ચસ્વ આપે?

જનાબ અબુલ કાસિમ હુસૈન બીન રવહુએ ફરમાવ્યુઃ જે
બયાન કરી રહ્યો છું તેને ખૂબ ધ્યાનથી સાંભળો.

ખુદાવંદે આલમ જાહેરમાં ખુલ્લી રીતે લોકોની સાથે
વાતચીત નથી કરતો. ખુદાવંદે આલમે લોકોમાં અંબિયા
(અ.મુ.સ.)ને નિયુક્ત કર્યા. અગર તે અન્ય શકલો સુરતમાં
મોકલતો તો લોકો તેઓથી દૂરી અપનાવતે અને તેઓને કબુલ
ન કરતે. જ્યારે અંબિયા (અ.મુ.સ.) તશીફ લાવ્યા તો
તેઓની જેમ ખાવાનું ખાતા, તેઓની જેમ બજારો અને
રસ્તાઓમાં ચાલતા હતા. લોકો તેમને કેદુતા હતા કે “તમે તો
બસ અમારી જેમ છો” અમે તમારી વાતોને કબુલ નહીં કરીશુ
સિવાય એ કે તમે એવો કોઈ મોઅજ્ઞાઓ દેખાડો જે અમે ન કરી
શકીએ. જેથી અમને એ યકીન થઈ જાય કે તમને એ કુદરત
અને તાકત હાસિલ છે જે અમારી પાસે નથી. આથી અલ્લાહે
પોતાના નભીઓ અને રસુલોને એવા મોઅજ્ઞા અતા કર્યા જે
લોકોની શક્તિની બહાર હતા.

અમુક અંબિયા (જ. નૂહ અ.સ.) એક લાંબી તખ્લીગ
અને સાબિતિઓ તથા મોઅજ્ઞા રજુ કર્યા પછી તુકાન લાવ્યા
જેમાં તમામ સરકશ લોકો દુલ્લી ગયા. અમુક નભીઓ (જ.
ઇબ્રાહિમ અ.સ.)ને આગમાં ફેંકી દેવામાં આવ્યા પરંતુ તેઓ
તેમાંથી સહી સલામત બહાર આવ્યા. અમુક નભી (જ. સાલેહ
અ.સ.)ના માટે પહુંચમાં ઉટણી નીકળી જેમાંથી દુધ નીકળતુ
હતુ. અમુક નભી (જ. મુસા અ.સ.)ના માટે દરિયામાં રસ્તો
બનાવવામાં આવ્યો, પથ્થરમાંથી પાણી કાઢવામાં આવ્યુ, સુકી
લાકડી અજગરમાં બદલાઈ ગઈ અને જે કાંઈ લોકોએ તૈયાર
કર્યુ હતુ તેને ગળી ગયો. અમુક (જ. ઇસા અ.સ.) જન્મજાત
આંધળાઓને દેખતા અને મુર્દાઓને ખુદાના હુકમથી જીવતા
કરતા હતા અને તેમના ઘરોમાં સંગ્રહાયેલી વસ્તુઓની ખબર
આપતા હતા. અમુક (હજરત મોહમ્મદ મુસ્તફા(સ.અ.વ.)ના
માટે ચાંદના બે ટુકડા થયા, જાનવરોએ, ઉંટ અને ચિતાએ

તેમની સાથે વાતચીત કરે. જ્યારે લોકોએ આવા
મોઅજ્ઞાઓ જોયા અને તેની જેવા લાવી ન શક્યા અને
પોતાની લાયારીનો એહસાસ કરવા લાગ્યા, તે સમયે ખુદાવંદે
આલમની તકદીર, લુત્ફ અને હિકમતનો તકાજો એ થયો કે
અંબિયા ક્યારેક ગાલિબ થયા તો ક્યારેક મજલુબ થયા. ક્યારેક
વિજયી અને કામ્યાબ થયા તો ક્યારેક દબાગમાં રહ્યા. અગર
ખુદાવંદે આલમ તેઓને હંમેશા ગાલિબ, વિજયી અને કામ્યાબ
બનાવત અને તેમને કોઈ ઈમ્તેહાન અને આજમાઈશમાં
ગિરફતાર ન કરત તો લોકો ખુદાની બદલે તેઓની ઈબાદત
કરવા લાગત અને તેઓની પુજા તથા પરસ્તીશ કરવા લાગી
જતે. ઈમ્તેહાન અને પરિક્ષામાં તેઓની સાબિત કદમી અને
મજબુતાઈ સ્પષ્ટ ન થતે.

ખુદાવંદે આલમે પોતાના અંબિયા(અ.મુ.સ.)ની હાલતો
બીજા લોકો જેવી બનાવી, જેથી તેઓ ઈમ્તેહાન અને
આજમાઈશ અને બલામાં સંખ્યાની કામ લેય અને સલામતી,
આઝીયત અને કામ્યાબી માટે ખુદાનો શુક અદા કરે. જુંદગીના
દરેક ઉતાર ચડાવમાં નાયતા અને તવાજોએ વાળો સ્વાભાવ
રાખે. તકબુર અને અભિમાન ન કરે. જેથી લોકોને એ વાતનું
યકીન થઈ જાય કે તેમના કાર્યોનો માલિક અને મુખ્તાર ખુદા
છે. જેથી ખુદાની ઈબાદત કરે અને તેના નભીઓની ઈતાઅત
કરે અને તેઓને ખુદાની હુજુજત માને અને એ લોકોની જેમ ન
બની જાય જે પોતાની હંદને ઓળંગીને તેમની રૂબુબીયત અને
ખુદાઈના માનવાવાળા થઈ ગયા. અંબિયા(અ.મુ.સ.)ના
લાવેલા પૈગામોના મુન્કીર થઈ ગયા, તેઓના વિરોધી થઈ
ગયા. આ બધુ એટલા માટે ખુદા ચાહે છે કે જે હુલાક થાય,
ગુમરાહ થાય તે હુક અને બાતિલની કાયદેસર સ્પષ્ટતા થયા
બાદ, હુજુજત તમામ થયા બાદ થાય અને જે જીવતા રહે,
હિદાયત પામેલા રહે તે બસીરત અને બીનાઈની સાથે હિદાયત
પામેલા રહે.

મોહમ્મદ બીન ઇબ્રાહિમનું બયાન છે કે બીજા દિવસે ફરી
જનાબ અબુલ કાસિમ હુસૈન બીન રવહુની ખિદમતમાં હાજર

થયો અને મારા હિલમાં વિચારી રહ્યો હતો કે કાલે જે જવાબ આપ્યો હતો તે શું તેઓએ પોતાના તરફથી આપ્યો હતો કે આકા ઈમામે ઝમાના(અ.સ.)ની તરફથી હતો? મેં હજુ કાંઈ વાત કરી ન હતી, કાંઈ કહ્યું પણ ન હતું. તેઓએ મારી તરફ જોઈને કહ્યુઃ

અય મોહમ્મદ બીન ઈબ્રાહિમ! અગર આસમાનમાંથી પડી જાઉ અને પક્ષીઓ મારી લાશને લઈ જાય અથવા તુફાન મને હૂર ફેંકી દે તો મારા માટે આ વાત વધારે પસંદીદા છે, એના કરતા કે હું ખુદાના દીનના વિશે મારા તરફથી કોઈ વાત બયાન કરું. મેં જે બાબત ગઈ કાલે બયાન કરી હતી તે બધી વાતની સનદ છે અને હજરતે હુજુજતથી સાંભળ્યુ છે.

(ગૈબતે શૈખ તુસી, પાના: ૩૨૪, હદીસ: ૨૭૩)

(૧) દીનના બારામાં પોતાના તરફથી કાંઈ બયાન કરવું જોઈએ નહીં. બલ્કે દીનના બારામાં આપણી ચર્ચા અઈમમે માસુમીન(અ.મુ.સ.)ની હદીસોની રોશનીમાં હોવી જોઈએ.

(૨) બલા અને આગમાઈશોમાં ગિરફતાર થવું એ વાતની દલીલ નથી કે ખુદા તેનાથી નારાજ છે.

(૩) એજ રીતે અગર કોઈ આસાની અને આરામમાં છે, તો તેનો મતલબ એ નથી કે ખુદા તેનાથી રાજુ છે.

(૪) અંબિયા(અ.મુ.સ.)ના મોઅજ્જાઓ અને તેમની અસાધારણ કુદરત અને તાકતથી લોકો એટલા બધા પ્રભાવિત થઈ જાતા કે તેઓને ખુદા સમજતા હતા અને તેઓની ઈભાઇન તથા પરસ્તીશ કરવા લાગતા. તૌણીદની દાવત દેવાવાળાઓને ખુદા સમજવા લાગતા.

(૫) પોતાના બંદાઓ પર ખુદાની બેપનાઈ રેહમત અને શક્કત, હીકમત અને તદભીરનો તકાજો થયો. અમૂક નબીઓ અને અવલીયા મુસીબતો અને બલાઓમાં ગિરફતાર થયા. જેથી લોકો ગુમરાહીથી મેહફૂજ રહે અને અંબિયા તથા અવલીયાઓને ખુદા ન સમજે.

(૬) બેપનાઈ કુદરત અને તાકત હોવા છતા ખુદાની મસલેહતોની સામે અંબિયાઓનું તસ્લીમ થઈ જવું અને બલાઓ પર સાબિર રહેવું લોકોના માટે બોધદાયક છે અને ખુદાની રાહમાં અંબિયા(અ.મુ.સ.) અને અવલીયા(અ.મુ.સ.)ની સાબિત કદમી પણ લોકોના માટે નમૂનાએ અમલ છે.

(૭) કુદરત અને તાકત અભિમાન અને ઘમંડનો સબબ ન થાય, બલ્કે ખુદાની બારગાહમાં વધુ નાના અને હન્કેસારીનો સબબ બને.

(૮) લોકોનું હિદાયત પામેલા હોવું અથવા ગુમરાઈ હોવું એ સ્પષ્ટ દલીલોના બાદ થાય, જેથી આ હિદાયત અને ગુમરાહી તેઓનું ઈજ્ઞેયારી કાર્ય ગણાય અને આ ઈજ્ઞેયારના લીધે જન્મત અને જહુન્નમના ઉકદાર બને અને કોઈ એમ ન કહી શકે કે અગર બાબત સ્પષ્ટ થઈ જાત તો અમે ગુમરાઈ ન થાત.

(૯) જનાબ હુસૈન બીન રવણું આ ફરમાવવું કે આ વાત મેં મારા તરફથી બયાન નથી કરી એ હકીકત તરફ ઈશારો છે કે ઈમામે ઝમાના(અ.સ.) આપણી તમામ બાબતોથી વાકિફ છે. આપણી દરેક વાત પર તેમની નજર છે અને આપ પોતાના દોસ્તો અને પ્રતિનિધિઓને સવાલોના મુકાબલામાં લા જવાબ રહેવા નથી હેતા, પરંતુ તેઓની મદદ કરતા રહે છે.

(૧૦) અગર આપણે કોઈ બલા અથવા મુસીબતમાં ગિરફતાર થઈએ તો તેને મસલેહતે ખુદા સમજને સબ્ધ કરવી જોઈએ, અડગતાથી તેને સહન કરવું જોઈએ, તાકત અને શક્તિની હાલતમાં નાના અને હન્કેસારી પૂર્વક વર્તન કરવું જોઈએ, દીન પર થવાવાળા વાંધાઓ, સવાલો અને શંકાઓથી ગભરાવવું ન જોઈએ, ઈમામે ઝમાના(અ.સ.) પર ભરોસો રાખવો જોઈએ અને તેઓની પવિત્ર બારગાહમાં ખુલુસ્તા પૂર્વક જવાબ માટે ભલામાણ કરવી જોઈએ અને પોતાના કાર્યો અને કથનો પર, હુલ-ચાલ અને બેઠક પર ઈમામે ઝમાના(અ.સ.)ને હાજીર અને જોનાર જાણવા જોઈએ.

હજરત વલીએ અસ્ર(અ.સ.)ને થોડા સવાલો

આ શોર્ધક જોઈને મનમાં એ પ્રશ્ન થાય કે ઈમામે ઝમાના (અ.સ.)ની સાથે કયાં મુલાકાત થઈ અને કેવી રીતે આપની સાથે પ્રશ્નોત્તરી કરવાની તક મળી. તેથી આ વાત પહેલેથી જ સ્પષ્ટ કરી દઈએ કે હજરત ઈમામે ઝમાના (અ.સ.) સાથે અમારી સીધી કોઈ મુલાકાત થઈ નથી. કહે છે કે સંદેશો અને પત્ર વ્યવહાર અદ્ધી મુલાકાત છે. પત્ર દ્વારા વ્યક્તિએ જેને સંબોધન કર્યું હોય તેની સાથે વાતચીત કરે છે. તેથી પત્રનો અંદાજ અને વિગત પુસ્તકના અંદાજથી જુદો હોય છે. હજરત વલીએ અસ્ર(અ.સ.) ખુદાવંદે આલમના હુકમથી શરૂઆતથી જ ગયબતમાં છે. તેથી આપને લોકોની સાથે સીધો અને રૂબરૂ વાતનો મોકો ઓછો મળ્યો છે. મોટા ભાગના પ્રશ્નો પત્ર અને અરજીઓની શક્લમાં આપની પવિત્ર સેવામાં રજૂ કરવામાં આવ્યા છે. આપે પત્ર દ્વારા તેના જવાબો મોકલ્યા છે. હજરત ઈમામે ઝમાના(અ.સ.)ના પત્રોને પારિભાષીક રીતે ‘તવકીઅ’ કહેવાય છે. આ તવકીઓ જુદા જુદા પુસ્તકમાં મવજુદ છે. હજરત આયતુલ્લાહ સચ્યદ હસન શીરાજી (તાબ સરાહે) એ આ ‘તવકીઅ’ને ‘કલેમતુલ ઈમામ મહદી’ નામના પુસ્તકોમાં જુદા જુદા પુસ્તકોના હવાલાથી બેગી કરી છે. મુજ પુસ્તક અરબીમાં છે. ડૉ. સચ્યદ હસન સબજવારીએ આ પુસ્તકનો ફારસી તરજુમો આ જ નામથી કર્યો છે. નીચે જે સવાલ/જવાબ રજૂ કરવામાં આવ્યા છે તે હજરત વલીએ અસ્ર(અ.સ.)ની જુદી જુદી તવકીઓમાંથી લેવામાં આવ્યા છે. તેથી હજરત વલીએ અસ્ર(અ.સ.)ની તવકીઓ દ્વારા આપની સાથે આ અદ્ધી મુલાકાત છે, જે આપની સમક્ષ રજૂ કરવામાં આવી રહી છે. ખુદા કરે કે આ પ્રયત્ન હજરતની પવિત્ર બારગાહમાં સ્વિકારાય. આમીન-એ દિવસની પ્રતિક્ષા છે, જ્યારે હજરત(અ.સ.) સાથે રૂબરૂમાં થએલ વાતચીત રજૂ કરી શકીએ:

સવાલ:૧ ગયબતના સમય દરમ્યાન આપનો મુકામ ક્યાં રહે છે?

જવાબ:૧ “હાલમાં ઝાલિમોની વસ્તીથી દૂર જીવન વિતાવી રહ્યા છીએ. જ્યાં સુધી દુનિયાની હુકુમત ઝાલિમો અને અત્યાચારીઓના હાથમાં છે ત્યાં સુધી. ખુદાવંદે આલમે અમારા અને અમારા ઈમાનદાર શીયાઓ માટે તેમાંજ મસ્લેહત ગણી છે કે અમે દૂર રહીએ. તેમ છતાં તમારી દરેક બાબત જાણીએ છીએ” (પાના: ૧૯૦) “હાલમાં અજાણ્યા પહાડોના શીખર ઉપર છીએ. બાગોથી ઘેરાયેલી જગ્યા છે, અહીં આવવાનું બેઈમાન વ્યક્તિઓના કારણે થયું. ટ્રેક સમયમાં અહીંથી સપાટ જગ્યા ઉપર ચાલ્યા જશું જે વસ્તીથી વધુ દૂર ન હોય” (પાના: ૧૯૬-૧૯૮)

સવાલ:૨ શીયાઓ ઉપર મુસીબતો અને બલાઓ ઉત્તે છે તેનું કારણ શું છે?

જવાબ:૨ “તેનું એક કારણ એ છે કે અગાઉના લોકો એ કાર્યોથી દૂર રહેતા હતા અને પરહેજ કરતા હતા, આ લોકો એ જ કાર્યો કરી રહ્યા છે. આ લોકોએ ખુદાના વચન અને વાયદાને એવી રીતે પીઠ પાછળ નાખી દીઘા છે જેવી રીતે કે તેઓ જાણતા જ ન હોય” (પાના: ૧૯૦) “જો અમારું વાલીપણું અને રક્ષાશ ન હોતે તો બલાઓ દરેક બાજુથેથી તુટી પડતે અને દુઃમનો તમને ઉઘેડી નાખતે” (પાના: ૧૯૦) (આથી એ સ્પષ્ટ થાય છે કે ધારી બલાઓ હજરત પોતાની બરકતથી દૂર કરી દે છે. નહિ તો પરિસ્થિતી કંઈક જુદી જ હોત)

સવાલ:૩ આ આખર જમાનામાં ફિના અને ફિસાદથી સુરક્ષિત રેહવાનો કયો માર્ગ છે?

જવાબ:૩ “તકવા અને પરહેજગારી. હું એ વ્યક્તિની મુક્તિનો જામીન હું જે આ ફિનામાં પોતાના માટે કોઈ પણ સન્માન કે સ્થાનની ઈચ્છા ન ધરાવતો હોય” (પાના: ૧૮૦) “દીનના બીરાદરોમાં જે ખુદાનો ખૌફ રાખશે, તેના માથે જે હક્ક છે તેને હક્કાર સુધી પહોંચાડશે તે ફિનાથી સુરક્ષિત રહેશે. જે વ્યક્તિ અલ્લાહે આપેલી નેઅમતોને બીજા સુધી પહોંચાડવામાં લોભ કરશે તે આખેરતમાં નુકશાન ઉઠાવનારાઓમાંથી હશે” (પાના: ૧૮૮-૨૦૦)

સવાલ:૪ ગયબતના સમય દરમ્યાન અમારી શું જવાબદારીઓ છે?

જવાબ:૪ “એવા કાર્યો કરો જે તમને અમારી મોહુભૂતથી નજરીક કરે અને અમારી નાપસંદ ચીજોથી દૂર રહો” (પાના: ૧૮૨)

સવાલ:૫ આપની સાથે મુલાકાત થઈ શકે?

જવાબ:૫ “જો અમારા શીયા (ખુદા તેઓને તાબેદારીને તવફીક આપે) એક દિલ થઈને વચ્ચન અને વાયદાને પૂરા કરતે તો અમારી બરકતભરી મુલાકાતમાં વિલંબ ન થતે. અમારા દીદારની સઆદત (ખુશબ્ધતી) તેઓને જલ્દી નસીબ થતે. જે બાબતે અમને તેમનાથી દૂર કરી દીધા છે, હકીકતમાં તે બાબતો છે, જે અમે તેમનાથી પસંદ નથી કરતા” (પાના: ૨૦૦)

સવાલ:૬ શયતાનને કેવી રીતે અપમાનીત અને બદનામ કરી શકીએ?

જવાબ:૬ “અવ્વલ વખતમાં નમાજ અદા કરવી, શયતાનને અપમાનીત અને બદનામ કરી દે છે” (પાના: ૨૦૨)

સવાલ:૭ જે વસ્તુ આપના માટે વક્ફ કરવામાં આવી છે, શું તેનો વ્યક્તિગત કામમાં ઉપયોગ થઈ શકે?

જવાબ:૭ “જો તે વસ્તુની સૌંપણી અમને કરી દેવામાં આવી હોય તો પછી તેના ઉપર કોઈનો ઈજ્ઞેયાર નથી. પછી ભલે દેનારને તેની જરૂરત હોય કે ન હોય” (પાના: ૨૦૨)

સવાલ:૮ જે લોકો આપની વસ્તુઓનો ઉપયોગ પોતાના માટે કરે છે તેના બારામાં આપ શું ફરમાવો છો?

જવાબ:૮ “કોઈના માલનો તેની પરવાનગી વગર ઉપયોગ કરવો હુરામ છે. તેથી જે લોકો અમારા માલને હુલાલ સમજીને ખાઈ રહ્યા છે, તેઓ પોતાના પેટમાં આગ ભરી રહ્યા છે અને તેઓને ટૂંક સમયમાં જહુન્મબમાં નાખવામાં આવશે” (પાના: ૨૦૬, ૩૪૨, ૩૪૪)

સવાલ:૯ જો ચીત્ર અથવા આગ સામે હોય તો નમાજ પઢી શકાય?

જવાબ:૯ “જે લોકો મુર્તીપુજક કે આગ પુજકની ઔલાદ-માંથી નથી તેઓના માટે જાયેજ છે” (પાના: ૨૦૪)

સવાલ:૧૦ નમાજમાં કઈ સુરા પટવી વધુ બેહતર છે?

જવાબ:૧૦ “જે માણસ નમાજમાં સુરા “ઈન્ના અન્ગલુનાહો ફી લય્યલ્તીલ્ કદ્ર” નથી પડતો તેની નમાજ કઈ રીતે કબુલ થાય? જે સુરા “કુલ્ હો વલ્લાહો અહુદ” નથી પઢતો તેની નમાજ પાકીજા નથી”

સવાલ:૧૧ રિવાયતોમાં બીજા સુરાઓનો સવાબ પણ લખેલો છે. જેમ કે કોઈ સુરા ‘હોમજત’ પછે તો તેને દુનિયાની બરાબર સવાબ મળશે

જવાબ:૧૧ “રિવાયતમાં જે સવાબ લખેલો છે તે તેને મળશે. પરંતુ જે કોઈ બીજા સુરાઓને છોડીને “ઈન્ના અન્ગલુનાહો ફી લય્યલ્તીલ્ કદ્ર” પછે અને “કુલ્ હો વલ્લાહો અહુદ” પછે તેને તે સુરાઓનો સવાબ પણ આપવામાં આવશે.

તે બીજા સુરાઓ પણ પછી શકે છે. અલબત્ત ફરીલતને છોડી દેશો” (પાના: ૨૧૪-૨૧૬)

સવાલ: ૧૨ તે માણસ કે જેની કમાણી હરામની છે તેને ત્યાં ખાવું પીવું અને તેનાથી માલ લેવો કેવો છે?

જવાબ: ૧૨ “જો હરામની સિવાય રોજીના બીજા પણ સાધનો હોય તો તેને ત્યાં ખાવું પીવું અને માલ લેવો હરામ નથી. જો હરામની સિવાય બીજી કોઈ હલાલની કમાણી નથી, તો હરામ છે”

સવાલ: ૧૩ નમાજ શરૂ કરતી વખતે ખુદાની બારગાહમાં કેવી રીતે ધ્યાન કેન્દ્રીત કરવું?

જવાબ: ૧૩ “તાકીદ ભરેલી સુન્નત છે કે આ રીતે ધ્યાન કેન્દ્રીત કરે: “વજ્જહુતો વજ્હહીય લિલ્લાઈ ફિતરસ્ સમાવાતે વલ્લ અર્જ હનીફન્ મુસ્લેમન્ અલા મિલ્લતે ઈબ્રાહિમ વ દીને મોહમ્મદીન્ વ હદીયે અમીરીલ્ મોઅમેનીન વમા અના મેનલ્ મુશ્રેકીન ઈન્ સલાતી વ નોસોકી વ મહયાય વ મમાતી લિલ્લાહે રખ્ખીલ આલમીન લા શરીક લહુ વ બે ઝાલેક ઓમીર્યો વ અના મેનલ્ મુસ્લેમીન. અલ્લાહુમજૂ અલ્લની મેનલ્ મુસ્લેમીન - અઉઝો બિલ્લાહીસ્સ્મીઈલ અલીમે મેનશ્ શયતાનીર રજુમે” તે પછી બિસ્મીલ્લા હિર્રહુમા નીર્રહીમ કરે અને સુરા અલ્ હમદની તિલાવત કરે” (પાના: ૨૩૦)

સવાલ: ૧૪ વાળુબ નમાજ પછી શુકનો સજદો કરવાનો શું હુકમ છે?

જવાબ: ૧૪ “સજદો વાળુબ સુન્નતોમાં છે. તેની ઘણી તાકીદ કરવામાં આવી છે. જેવી રીતે વાળુબને સુન્નત ઉપર અગ્રતા મળેલી છે તેવી જ રીતે વાળુબ નમાજ પછી શુકના સજદાહ મુસ્તહુબ નમાજ પછીના શુકના સજદાહ ઉપર અગ્રતા મળેલી છે” (પાના: ૨૩૨-૨૩૪)

સવાલ: ૧૫ શું જન્નતમાં મોઅમ્મીનોને ત્યાં બાળક પૈદા થશે?

જવાબ: ૧૫ “જન્નતમાં ન સ્ત્રીઓ ગર્ભ ધારણ કરશે ન તો માસિક સ્ત્રાવમાં સપડાશે. જન્નતમાં તો બસ એ વસ્તુઓ નસીબ થશે જેનાથી આંખો અને દિલને મજા પ્રાપ્ત થાય” (પાના: ૨૪૦)

સવાલ: ૧૬ શું ખાકે શક્ષા કબરમાં રાખી શકાય?

જવાબ: ૧૬ “હા, રાખી શકાય. ખુદાના હુકમથી કફનના દોરા ખાકે શક્ષા સાથે ભળી જાય છે” (પાના: ૨૪૪)

સવાલ: ૧૭ શું ખાકે શક્ષાથી તસ્બીહ બનાવી શકાય?

જવાબ: ૧૭ “તસ્બીહ માટે તે સિવાયની કોઈ વસ્તુ પાત્ર નથી. તેના ફરીએલમાં છે કે ઘણી વખત માણસ તસ્બીહ પઢવાનું બુલી જાય છે અને માત્ર તસ્બીહના દાણા ફેરવ્યા કરે છે, તો તેને એ વખતે તસ્બીહ પઢવાનો સવાબ મળે છે” (પાના: ૨૪૪)

સવાલ: ૧૮ શું ખાકે શક્ષા ઉપર સજદાહ કરી શકાય?

જવાબ: ૧૮ “ખાકે શક્ષા ઉપર સજદો કરવો જાએઝ છે અને ફરીલતનું કારાણ છે” (પાના: ૨૪૪)

સવાલ: ૧૯ શું માઅસુમીન(અ.મુ.સ.)ની કબરો ઉપર સજદો કરી શકાય?

જવાબ: ૧૯ “કબરો ઉપર સજદો ન કરવો જોઈએ. અલબત્ત ચેહરાને કબર ઉપર ઘસી શકાય છે. કબરની સામે નમાજ પઢવામાં કોઈ વાંદ્યો નથી” (પાના: ૨૪૬)

સવાલ: ૨૦ તે લોકોના બારામાં આપનું શું માનવું છે જે એહુલેબૈત(અ.મુ.સ.)ની શાનમાં હુદ વટાવી જાય છે અને તેઓને ખુદાનો દરજજો આપે છે?

જવાબ: ૨૦ “અમે અને અમારા તમામ બાપદાદાઓ હુદરત આદમ(અ.સ.)થી લઈને હુદરત મોહમ્મદ મુસ્તફા (સ.અ.વ.) સુધી સૌ કોઈ ખુદાના બંદા છીએ”

“અમને તો તે શીયાઓથી તકલીફ પહોંચે છે જે ઓછી અક્કલવાળા છે અને જેનો દીન મરછરની પાંખ જેટલો પણ નથી”

“અમે એ તમામ લોકોથી દૂર રહેવાનું એલાન કરીએ છીએ (જેઓ એમ માનતા હોય) કે અમે તેની (અલ્લાહની) હુક્મતમાં તેના શરીક છીએ” (પાના: ૨૬૪-૨૬૬)

સવાલ: ૨૧ શલમગાની, શરીઈ, નુમેરી અને અબુલ ખત્તાબ જેવા લોકો વિષે શું ભત છે, જેમણે આપની નયાબતનો ખોટો દાવો કર્યો હતો?

જવાબ: ૨૧ “અમે એ તમામ લોકોથી બેઝાર છીએ અને અલીપત અને દૂર રહેવાનું એલાન કરીએ છીએ. તે લોકોથી પણ દૂર રહેવાનું એલાન કરીએ છીએ કે જેઓ તેઓનું અનુસરણ કરે છે. અમે તે લોકો ઉપર લાઘનત મોકલીએ છીએ” (પાના: ૨૮૨)

સવાલ: ૨૨ આપના જુહુર થવા પહેલા દુનિયા અને મુસલમાનોની શું હાલત હશે?

જવાબ: ૨૨ “જુહુરની પહેલા લોકોના દિલ સખ્ત થઈ જશે અને દુનિયા જુદમ અને અત્યાચારથી ભરાઈ જશે” (પાના: ૨૮૪)

સવાલ: ૨૩ શું આ ગયબતે કુબરામાં આપે કોઈની પોતાના ખાસ નાયેબ તરીકે નિમાણું કરી છે?

જવાબ: ૨૩ સુઝીયાનીના બહાર નીકળવા અને આસમાની અવાજ પહેલા જો મુશાહેદાહનો દાવો કરે તો તે જુદ્ધો અને આક્ષેપ કરનાર છે. (ગયબતે કુબરામાં કોઈ ખાસ નાયેબ નથી)” (પાના: ૨૮૪)

સવાલ: ૨૪ તે સાદાત જે આપની વિલાયતનો ઈન્કાર કરે છે તેઓની નજીત (મુક્કિત) કઈ રીતે થશે?

જવાબ: ૨૪ “ખુદાવંદે આલમ પાસે કોઈનું સગપગ નથી. જે ઈન્કાર કરશે તે અમારામાંથી નથી. તે એવી રીતે છે જેવી રીતે જનાબે નૂહ(અ.સ.)નો ફરાંદ” (પાના: ૨૮૬)

સવાલ: ૨૫ શું આપના જુહુરનો સમય નક્કી છે અને કોઈને તેની ખબર છે?

જવાબ: ૨૫ “જુહુર ખુદાના હાથમાં છે. સમય નક્કી કરનાર જુદ્ધા છે” (પાના: ૨૮૮)

સવાલ: ૨૬ ગયબતે કુબરાના સમયમાં જ્યારે આપના કોઈ ખાસ નાયેબ નથી તો અમે અમારા દીની સવાલો કોને પુછીએ?

જવાબ: ૨૬ “અમારી હદ્દિસોના રાવીઓ તરફ ૨૪ થાઓ. અમે તે લોકોને તમારી ઉપર હુજુત નક્કી કર્યા છે” (પાના: ૨૮૮)

સવાલ: ૨૭ આપની ગયબતની હિકમત શું છે?

જવાબ: ૨૭ ખુદાવંદે આલમનો ઈશ્રાદ છે: ધણી બાબતો અંગે સવાલ ન કરો. જો બયાન કરી દેવામાં આવશે તો તમને ખરાબ લાગશે” (સુરે માયેદાહ, આયત: ૧૦૧) (પાના: ૨૮૦)

સવાલ: ૨૮ આપની ગયબત ક્યારે પુરી થશે અને ક્યારે આપનો જુહુર થશે?

જવાબ: ૨૮ “એવી બાબતો ન પુછો જેનાથી તમને કોઈ ફાયદો ન થાય. જે તમારી જવાબદારી નથી તેના બારામાં સવાલ ન કર્યા કરો”

સવાલ: ૨૯ શું ખુસ્સ અદા કરવું જરૂરી છે? શું તેને અદા કરવાની કોઈ રીત છે?

જવાબ: ૨૯ “તમારો માલ માત્ર એટલા માટે કબુલ કરીએ છીએ કે તમે પાક થઈ જાવ. ખુદાવંદે અમને જે આપ્યું છે તે તેનાથી વધુ સારુ છે, જે ખુદાએ તમને આપ્યું છે” (પાના: ૨૮૬)

સવાલ: ૩૦ શું આપની ગયબતમાં લોકો આપના અસ્તિત્વથી લાભ ઉઠાવી શકશો?

જવાબ: ૩૦ “લોકો મારી ગયબતમાં મારી પાસેથી એવી જ રીતે લાભ મેળવી શકે છે જેવી રીતે વાદળમાં છુપાએલા સૂરજનો લાભ ઉઠાવે છે” (પાના: ૨૮૦)

સવાલ: ૩૧ ખુદાના માર્ગદર્શકોના કચા ગુણો છે અને કેવું સ્થાન ધરાવે છે?

જવાબ: ૩૧ “ખુદાએ તે લોકોને ગુનાહોથી મઅસુમ બનાવ્યા છે, દરેક ક્ષતિથી પાક અને દરેક હલ્કી બાબતથી પવિત્ર રાખ્યા છે. તેઓને પોતાના ઈલમના ખજાનેદાર અને પોતાની હીકમતના અમાનતદાર બનાવ્યા છે, છુપી વાતો અને ભેદોનું કેન્દ્ર બનાવ્યા છે. દલીલો દ્વારા તેઓની મદદ કરી છે. જો એમ ન હોત તો દરેક વ્યક્તિ દાવો કરી દેતે અને હક્ક અને બાતીલ ઓળખી ન શકતે અને ઈલમ જહલથી જુદા ન થતે” (પાના: ૨૮૬)

સવાલ: ૩૨ અમ્બીયા અને અઈમ્મા(અ.મુ.સ.)ને મોકલવાનો શું હેતુ છે શું હિકમત છે?

જવાબ: ૩૨ “ખુદાએ અમ્બીયા અને અઈમ્મા (અ.મુ.સ.)ને એટલા માટે મોકલ્યા કે તેઓ લોકોને બંદગી અને તાબેદારી કરવાનો હુકમ આપે. ખુદાની નાફરમાની કરવાની મના કરે. ખુદા અને ખુદાના દીન બારામાં લોકો જે બાબતોથી અજ્ઞાત છે તેનાથી તેઓને માહિતગાર કરે” (પાના: ૨૮૪)

સવાલ: ૩૩ જે લોકો ઈમામતનો ખોટો દાવો કરે છે તેઓની પરીક્ષા કેવી રીતે લેવાય અને તેમને બદનામ કેવી રીતે કરાય?

જવાબ: ૩૩ “તેઓને કુરાયાન અને દીનના હુકમો વિશે પુછો, નમાઝના હુદ્દુદ અને તેના નિયમો પુછો. તમને ખુદ તેની હુકીકતની જાણ થઈ જશે” (પાના: ૨૮૮)

સવાલ: ૩૪ શું દુનિયા ક્યારેય હુજુરતે ખુદાથી ખાલી હોય શકે?

જવાબ: ૩૪ “દુનિયા ક્યારેય હુજુરત ખુદાથી ખાલી નથી રહી શકતી. પછી તે જાહેર અને દેખીતા હોય કે ખાનગી અને છુપાએલા હોય” (પાના: ૩૧૪)

સવાલ: ૩૫ હુજુરત ઈમામ હુસન અસ્કરી(અ.સ.) પછી ઈમામ કોણ છે?

જવાબ: ૩૫ “હુજુરત ઈમામ હુસન અસ્કરી(અ.સ.)એ તેમને પોતાને (ઇમામે જમાના અ.સ.ને) વલી અને વારસદાર બનાવ્યા છે જેને ખુદાએ પોતાના હુકમથી પરદામાં રાખ્યા છે, એ જ તમારા ઈમામ છે” (પાના: ૩૧૪)

સવાલ: ઉ૬ શું અઈમા(અ.મુ.સ.) સર્જનહાર અને રોજી આપનાર છે?

જવાબ: ઉ૬ “અઈમાએ માસુમીન(અ.મુ.સ.) ખુદા પાસે દુઆ કરે છે. તે તેઓની દુઆથી સર્જન કરે છે અને રોજી આપે છે. ખુદાવંદે આલમ તેઓના હક્ક અને મોભો બુલંદ કરવા ખાતર તેઓની દુઆ કબુલ કરે છે” (પાના: ૩૨૮-૩૩૦)

સવાલ: ઉ૭ માનવી કેટલા સમય સુધી પોતાના માટે પુત્રની દુઆ કરી શકે છે?

જવાબ: ઉ૭ “ગર્ભ ધારણ થવાના ચોથા મહીના સુધી દોઆ કરે” (પાના: ૩૮૬-૫૮૮)

સવાલ: ઉ૮ શું જાહેર મજલીસોમાં અને મહેફીલોમાં આપનું નામ લઈ શકાય?

જવાબ: ઉ૮ “જો તેઓને અમારું નામ બતાવશો તો તેઓ ફેલાવી દેશો, અમારું સ્થળ બતાવશો તો ત્યાં સુધી પહુંચો જશો” (પાના: ૪૪૦) મજમામાં જે મારું નામ લે, તેના પર લાઘનત છે. (પાના: ૪૪૨) (હજરત, હુજાત, વલી અસર, બકીયત..., ઈમામે જમાના, મહદી... આ બધા હજરતના ઉપનામો (લકબો) છે, નામો નથી.)

સવાલ: ઉ૯ હૃદીસકારો અને હૃદીસના રાવીઓનું સ્થાન અને મહત્વ શું છે?

જવાબ: ઉ૯ “શું તમે ખુદાનું આ કથન નથી વાંચ્યું? “અમે તેઓની વચ્ચે અને તે વસ્તીઓની વચ્ચે, જેમાં અમે બરકત ઉતારી હતી, જાહેર વસ્તીઓ રાખી છે” (સુરે બરાબત, આયત: ૧૭) ખુદાની કસમ અમે એ વસ્તી છીએ જેને ખુદાએ બરકતવાળી ગણી છે અને તમે જાહેર વસ્તીઓ છો” (પાના: ૪૪૪)

સવાલ: ઉ૧૦ ખુદાવંદે આલમ કોને હિદાયત આપે છે?

જવાબ: ઉ૧૦ “જે હિદાયત ચાહે છે, ખુદા તેને હિદાયત અતા કરે છે. જે માંગે છે તેને મળી જાય છે” (પાના: ૫૪૪)

સવાલ: ઉ૧૧ શું આપની શોધખોળ કરવી ચોગ્ય છે?

જવાબ: ઉ૧૧ “જે મને શોધવાની વધુ દોડધામ અને કોશિશા કરશો, તે દુશમનોને મારા તરફનું માર્ગદર્શન કરશો. જે દુશમનોને મારા તરફ માર્ગદર્શન કરશો તેણે મારી ઝીંદગીને ખતરામાં નાખી અને જે મારી ઝીંદગીને ખતરામાં નાખશે તે મુશ્રીક છે” (પાના: ૫૪૮)

સવાલ: ઉ૧૨ લોકો સબંધી આતીમોની શું જવાબદારીઓ છે?

જવાબ: ઉ૧૨ “તે લોકો સાથે નપ્રતાથી વર્તન કરે, પોતાની બેઠક ધરના ઊંબરે રાખે (જેથી લોકો તેમને આસાનીથી મળી શકે) અને લોકોની જરૂરીયાત પુરી કરે. અમે મદદ કરીશું” (પાના: ૫૬૪)

સવાલ: ઉ૧૩ શું સગાઓની જરૂરીયાતોને બીજાની જરૂરીયાત ઉપર અગ્રતા આપી શકાય?

જવાબ: ઉ૧૩ “હજરત ઈમામ મુસા બિન જાનફર (અ.સ.)એ ફરમાવ્યું: જો સગા મોહતાજ હોય તો ખુદા સદકો સ્વિકારતો નથી” (પાના: ૨૫૨)

સવાલ: ઉ૧૪ જો બીજાને આપવાની નિયત કરી લીધી હોય તો શું કરવું?

જવાબ: ઉ૧૪ “માલને બન્નેમાં વહેંચી દો. જેથી પુરી ફળીલત મળી જાય” (પાના: ૨૫૨)

એ પવિત્ર અને સંપૂર્ણ બરકતવાળા દિવસની પ્રતિક્ષામાં કે જ્યારે હજરત અલયુહિસ્સલામની સાથે સીધી વાત-ચીત કરી શકીએ અને હજરત અલયુહિસ્સલામના ખુબસુરત નૂરની જિયારતથી દિલ અને દ્રષ્ટિને પ્રકાશિત કરી શકીએ. ઈન્શાઅલ્હાહ...

---૦૦૦---

મુન્તારીર હૈ આપ કે કબસે ગુલામાને હુસૈન

(શાયરે એહલેબેત જનાબ રડા સીરસવી, ખાસ અલ મુન્તારના માટે)

ફીર અગદારો પે મૌલા જુલમકી યલગાર હૈ
અબ શરીફોકો યહાં જ્ઞા બદ્દોત ફુશવાર હૈ

ગરદનો પે એહલે ઈમાંકી છુરીકી ધાર હૈ
આપ આ જાએ મેરે મૌલા તો બેડા પાર હૈ

અય મેરે મૌલા સુકુને અસ્કરી નરજીસ કે ચૈન
મુન્તારીર હૈ આપકે કબસે ગુલામાને હુસૈન

એહલે ઉક્કી આજ ફુનિયામે કોઈ દ્યુજત નહીં
ખુને નાહુક કી મેરે મૌલા કોઈ કિંમત નહીં

દિલમે અબ બચ્યોકે ભી માઁ-બાપ કી અગ્રમત નહીં
અબ નમાજોકો અદા કરનેકી ભી ફુરસત નહીં

અય મેરે મૌલા સુકુને અસ્કરી નરજીસ કે ચૈન
મુન્તારીર હૈ આપકે કબસે ગુલામાને હુસૈન

દ્યુજતે મેહરાબો મીમબર આજ ફીર ખતરેમે હૈ
મકસદે સિબ્લે પયમબર આજ ફીર ખતરેમે હૈ

બેટીયાંકે સરકી ચાદર આજ ફીર ખતરેમે હૈ
હુરમતે અલલાહો અકબર આજ ફીર ખતરેમે હૈ

અય મેરે મૌલા સુકુને અસ્કરી નરજીસ કે ચૈન
મુન્તારીર હૈ આપકે કબસે ગુલામાને હુસૈન

હો રહા હૈ ખત્મ અય મૌલા મરાજેએકા વકાર
હૈ ગિરેબાં આલિમોકે ચાક, દામન તાર તાર

ગીબતોને કર દીયા હર એક દામન દાગદાર
રો રહી હૈ આજ ફીર અપુને ગુલાબોકો બહાર

અય મેરે મૌલા સુકુને અસ્કરી નરજીસ કે ચૈન
મુન્તારીર હૈ આપકે કબસે ગુલામાને હુસૈન

કુછ ભી કેહ દેતા હૈ કોઈ ભી મરાજેએ કે બિલાફ
ચઢ રહે હૈ જાને કયોં ચેહરો પે નફરત કે ગિલાફ

બઢ રહા હૈ જાને કયોં મવલાઈયોમે દ્યુખતેલાફ
નફરતોકે બાલ હૈ સીનોમે ઔર ચેહરે હૈ સાફ

અય મેરે મૌલા સુકુને અસ્કરી નરજીસ કે ચૈન
મુન્તારીર હૈ આપકે કબસે ગુલામાને હુસૈન

આપ હૈ પર્દેમે મૌલા બેટીયા હૈ બેરીદા
છીન લી હૈ મગરીબી તેહજીબને શર્મોહૃદ્યા

નરગાંઠે જુદ્ધમો સિતમમે વિર ગયે ઓહલે અજા
દે રહી હૈ આપકો આવાજ મૌલા કરબલા

અય મેરે મૌલા સુકુને અસ્કરી નરજીસ કે ચૈન
મુન્તાજીર હૈ આપકે કબસે ગુલામાને હુસૈન

હૈ યજીદોકી યહી કોશિશ કે યે માતમ ન હો
જીંદગી કૌમોકો જો દેતા હૈ ઉસ્કા ગમ ન હો

આંખ કોઈ સીબ્દે પયગમબરકે ગમમે નમ ન હો
હાથમે જંડા તો હો અભાસકા પરચમ ન હો

અય મેરે મૌલા સુકુને અસ્કરી નરજીસ કે ચૈન
મુન્તાજીર હૈ આપકે કબસે ગુલામાને હુસૈન

જુનમે તુલે તુલે હૈ આજ બેહરૈનો નજફ
હૈ નિંગાહે બદ હર એક જાલિમકી ઈરાનકી તરફ

આપકો સદીયોસે આંખે હૂંઘતી હૈ સફ બે સફ
અય દિલે કુર્દ નજફ અય રૂકને ઈમાંકે સદફ

અય મેરે મૌલા સુકુને અસ્કરી નરજીસ કે ચૈન
મુન્તાજીર હૈ આપકે કબસે ગુલામાને હુસૈન

હો રહી હૈ આદમીયત ફીર દરિન્દોકા શિકાર
ગમ કે મારોકી કોઈ સુનતા નહીં ચીખો પુકાર

પોંછ દો ચેહરોસે બેવાઓ યતીમોકે ગુબાર
અબ નહીં કોઈ ઈલાજે ગમ સિવાયે જુદ્ધફીકાર

અય મેરે મૌલા સુકુને અસ્કરી નરજીસ કે ચૈન
મુન્તાજીર હૈ આપકે કબસે ગુલામાને હુસૈન

કીજુયે આજાદ મૌલા જુદ્ધમકી જંજુરસે
ગુજ ઉઠે સારા જમાના નારાએ તકબીરસે

ઇજ્રાતે પાયે તબર્જકમે ગમે શબ્દીરસે
જુરાતે પાયે મુસલમાન ભીકમે બેશીરસે

અય મેરે મૌલા સુકુને અસ્કરી નરજીસ કે ચૈન
મુન્તાજીર હૈ આપકે કબસે ગુલામાને હુસૈન

હાલે દિલ કીસસે કહે મૌલા સિવાએ આપકે
ચારાહુંગીર કોઈ નહીં અપના સિવાએ આપકે

કુછ નહીં હૈ અપના સરમાયા સિવાએ આપકે
હમને રબસે કુછ નહીં માંગા સિવાએ આપકે

અય મેરે મૌલા સુકુને અસ્કરી નરજીસ કે ચૈન
મુન્તાજીર હૈ આપકે કબસે ગુલામાને હુસૈન

વાસ્તા અલ્લાહ તુજીકો ઈજ્રાતે સાદાતકા
ભેજ અબ ઉસ્કો જુસે પરદેમે હૈ તુને રખા

દે શકા ઝેણોકો અબ જચુલ અબાકા વાસ્તા
આમ કર સારે જમાનેમે ગમે કરબોબલા

અય મેરે મૌલા સુકુને અસ્કરી નરળ્લસ કે ચૈન
મુન્તાજીર હૈ આપકે કબસે ગુલામાને હુસૈન

સારે ગમ મૌલા અરીઝેમે કછા લિખતે હૈ હમ
અપની મજલુમીકા કિસ્સા કચા કરે મૌલા રકમ

સાંસ લેનેહી નહી દેતે હમે ઓહલે સિતમ
આપકી જૈબતમે બસ અપના સહારા હૈ અલમ

અય મેરે મૌલા સુકુને અસ્કરી નરળ્લસ કે ચૈન
મુન્તાજીર હૈ આપકે કબસે ગુલામાને હુસૈન

આપ કો મૌલા રીદાએ ફાતેમા કા વાસ્તા
કીજ્ઞયે હર કુરુમને કરબોબલાકા ખાતમા

જસ તરફ દેખે નજર આયે અલમ અબબાસકા
મજલીસો માતમ હો હર ઘરમે બિછે ફર્શો અજા

અય મેરે મૌલા સુકુને અસ્કરી નરળ્લસ કે ચૈન
મુન્તાજીર હૈ આપકે કબસે ગુલામાને હુસૈન

ખા ગઈ કીસકી નજર ઈસ ભોલી ભાલી કૌમકો
ઇઝ્ટેલાફી રાસ્તા છોડો અજાખાને ચલો

સબ હુસૈની ઓક હૈ હર મોડસે આવાજ દો
શૌક સે ફીર યે ઈમામે અસરસે મીલકર કહો

અય મેરે મૌલા સુકુને અસ્કરી નરળ્લસ કે ચૈન
મુન્તાજીર હૈ આપકે કબસે ગુલામાને હુસૈન

ખુનકે આંસુ બહાતા હૈ જમાનેકા ઈમામ
યાદ આતા હૈ કલ્ભી કુફા કલ્ભી દરબારે શામ

અપને મૌલાકો સુકુન આયે કરે હમ ઐસા કામ
દેખકર હમકો કહે સબ યે હૈ હૈદરકે ગુલામ

અય મેરે મૌલા સુકુને અસ્કરી નરળ્લસ કે ચૈન
મુન્તાજીર હૈ આપકે કબસે ગુલામાને હુસૈન

ગુંજ ઉઠે સારે જમાનેમે સદાએ ઈન્કેલાબ
સદકએ જયનબમે હો બેહનો કે ચેહરો પર નકાબ

મીરબર ઔર મેહરાબ પે મૌલા પલાટ આયે શબાબ
જતને દેહશતગાઈ હૈ ઉન સબકા હો ખાના ખરાબ

અય મેરે મૌલા સુકુને અસ્કરી નરળ્લસ કે ચૈન
મુન્તાજીર હૈ આપકે કબસે ગુલામાને હુસૈન

ਹਰ ਤਰ੍ਫ ਆਏ ਨਜ਼ਰ ਇਲਮੋ ਅਮਲਕਾ ਆਫ਼ਤਾਬ
ਰੋਸ਼ਾਨੀ ਫੈਲਾਏ ਫੁਨਿਯਾਮੇ ਹੁਸੈਨੀ ਮਾਹਤਾਬ

ਸਥ ਲੀਖੇ ਔਰ ਸਥ ਪਛੇ ਮੀਲਕਰ ਮੋਹੂਬਤਕੀ ਕਿਤਾਬ
ਅਪਨੇ ਚੇਹਰੇਦੇ ਉਲਟ ਦੇ ਆਪ ਅਥ ਮੌਲਾ ਨਕਾਬ

ਅਧ ਮੇਰੇ ਮੌਲਾ ਸੁਫ਼ਨੇ ਅਸਕਰੀ ਨਰਣਾਸ ਕੇ ਚੈਨ
ਮੁਨਤਾਬੀਰ ਹੈ ਆਪਕੇ ਕਬਸੇ ਗੁਲਾਮਾਨੇ ਹੁਸੈਨ

ਕਿਆ ਸੁਨਾਏ ਹਾਲ ਮੌਲਾ ਆਪਕੇ ਹੈ ਸਥ ਬਖਰ
ਹੋ ਗਏ ਬੇਹਰੈਨਮੇ ਬਰਵਾਦ ਮੁਝਲੁਮੋਕੇ ਘਰ

ਸੀਰੀਚਾਮੇ ਆਏ ਇਸ਼ਰਾਈਲਸੇ ਕੁਛ ਏਹਲੇ ਸ਼ਾਰ
ਹੈ ਅਜਾਦਾਰੋਪੇ ਮੌਲਾ ਕੁਛ ਧੜੀਂਦੋਕੀ ਨਜ਼ਰ

ਅਧ ਮੇਰੇ ਮੌਲਾ ਸੁਫ਼ਨੇ ਅਸਕਰੀ ਨਰਣਾਸ ਕੇ ਚੈਨ
ਮੁਨਤਾਬੀਰ ਹੈ ਆਪਕੇ ਕਬਸੇ ਗੁਲਾਮਾਨੇ ਹੁਸੈਨ

ਅਧ 'ਰਤਾ' ਜਬ ਤਕ ਭੀ ਤੇਰੀ ਊਗਲੀਓਮੇ ਹੈ ਕਲਮ
ਪਿਛਮਤੇ ਮੌਲਾਮੇ ਹਰ ਦਿਨ ਧੇ ਅਰੀਝਾ ਕਰ ਰਕਮ

ਮਕਸਦੇ ਸਰਵਰਸੇ ਛਟਨੇ ਪਾਏ ਨ ਪੀਛੇ ਕਈਮ
ਜਬ ਗਮੇ ਸ਼ਾਬਦੀਰ ਫਿਲਮੇ ਹੈ ਤੋ ਫਿਰ ਕਾਢੇ ਕਾ ਗਮ

ਅਧ ਮੇਰੇ ਮੌਲਾ ਸੁਫ਼ਨੇ ਅਸਕਰੀ ਨਰਣਾਸ ਕੇ ਚੈਨ
ਮੁਨਤਾਬੀਰ ਹੈ ਆਪਕੇ ਕਬਸੇ ਗੁਲਾਮਾਨੇ ਹੁਸੈਨ

---੦੦੦---

અનુસંધાન પાના નં. ૧ થી શરૂ ...

નાંખવામાં આવ્યા છે અને અંતમાં આમ કહીને મોઅમેનીન, સાલેહીન અને નેક કામો કરનારાઓને યકીન અપાવ્યુ કે બકીયાયુલલાહે ખયરુલ લકુમ ઈન કુનતુમ મોઅમેનીન...

બસ, જે રીતે હજરતે ઈસ્માઈલ(અ.સ.)ને ઝબુ થવાથી બચાવીને ઝિઝુ અગ્રીમ(મહાન કુરબાની) એટલે કે કરબલાના બજાવ અને શહીદતો દરમ્યાન એક લાંબી મુદ્દત અને સમયગાળો છે, તેવી જ રીતે આશુરાએ હુસૈની અને કરબલાના શહીદોનો બદલો લેનારના જુહૂરમાં એક અજાણ મુદ્દતનો સમયગાળો છે, એટલે કે અગર ‘ઝિઝુ અગ્રીમ’ પર ‘નફ્સે મુતમદીના’ની મહોર અલ્લાહે કે જેની કુદરત દરેક વસ્તુ પર છવાયલી છે, તેણે લગાવી દીધી છે. અને તે સોનેરી મહોર એ રીતે ચમકી રહી છે કે તેનાથી આશા અને ઈન્તેજારના ચિરાગ હંમેશા જગમગતા રહેશે. તો જુહૂર નજીદિક હોય કે દૂર પરંતુ જરૂર થઈને રહેશે કે જેની ખુશ-ખબરી ખુદાવંદે મુતઆદે વારંવાર આપી છે. આ અલ્લાહે સુખુનાહુ વ તાલાલાનો વાયદો છે, આ ફેસલો કુર્ચાની આયતોમાં મહફુજ છે. તે કાદિરે મુત્લક છે, જેની કુદરત દરેક ચીજ ઉપર છવાયેલી છે. તેની મશીયતના કારણો બયાન થઈ ચુક્યા છે. હુઝૂરે સરવરે કાયેનાત(સ.અ.વ.)એ જગ્યાએ જગ્યાએ ચેતવી દિધા છે, દરેક રીતે હુજુજત તમામ કરી દીધી છે, તમામ નિશાનીઓ વાર્ષિકી દેવામાં આવી છે.

જુહૂરે પુર નૂરે ઈમામે વકત(અ.સ.) નજીદિક થઈ રહ્યુ છે, નિશાનીઓ જાહેર થઈ રહી છે, પરંતુ તેમનું રહેઠાણ ક્યાંક નજીદિકના ભવિષ્યમાં સજાવવામાં આવી રહ્યુ છે. તે નજીદીકના સમયની દરેક પળ જ્યારે વર્તમાનમાંથી પસાર થઈ ભવિષ્યમાં સરી જાય છે તો પોતાની પાછળ પોતાની નિશાનીઓ, જીવિત નિશાનીઓ, રહે પરવર નિશાની દિલના સુકૂનની સભીલની નિશાનીઓ છોડી જાય છે, જે અવાજ આપી રહ્યુ છે, તૈયાર રહો, હજારો તાગુતી ચાલો ચારે તરફ ફેલાયેલ છે. અગર જુહૂરનો સમય જે કરીબ છે. અગર તેને વધારે કરીબ કરવો છે તો ઈસ્તેગાસા અને ફરિયાદનો સહારો લેવો પડશે. ફરિયાદમાં અસર પૈદા કરવા માટે ગુનાહોથી દુરી અને પરહેજગારીથી નજીદીકી સિવાય અન્ય કોઈ ચારો નથી. જરૂરી છે કે ઈસ્તેગાસામાં અસર પૈદા કરવા માટે તેની રૂહાનીયત, તેની અસલીયત, તેની તિવિતાના માટે કોઈ એવા ઉંચા અવાજવાળા ઈસ્તેગાસાની તરફ દિલમાં લગાવ અને દર્દ પૈદા કરવું જોઈએ કે જેના જવાબમાં આસમાનવાસીઓ અને તમામ મલાએકા તડપી જાય. આશુરાના દિવસે ઈમામ હુસૈન(અ.સ.)એ પોતાના મુખારક હુઠોથી રૂઘ્સતના સમયે ઈસ્તેગાસા બલંદ કરી હતી, ત્યારથી લઈને આજ સુધી અને આજથી લઈ જુહૂરની સવાર સુધી પુરી દુનિયામાં આ ઈસ્તેગાસાની ગુંજ (અવાજ) મૌજુદ છે. રાવી અકબાએ ઈમામે માસુમ હજરત ઈમામ મોહમ્મદે બાકિર(અ.સ.)ને પુછ્યું: મારા માં-બાપ આપના પર કુરબાન! આશુરાના દિવસે જો અમે ઈમામ હુસૈન(અ.સ.)ની કબે મુખારકથી દુર હોઈએ તો કેવી રીતે આજુ બાજુના મોઅમીનોને મળીએ અને તેઓને પોતાના ઈમામે મજલુમ(અ.સ.)ની તઅજીયત કેવી રીતે પેશ કરીએ? અને તેનો શું સવાબ અને બદલો છે? તેમજ તેની રીત શું હોવી જોઈએ? આપ(અ.સ.)એ ફરમાવ્યું: તેનો સવાબ એક હજાર ઉમરા, એક હજાર હજ, એક હજાર જેહાદ જે તેણે મારી સાથે કરી હોય અને હું તેનો જામીન હું કે અને તેની રીત એ બતાવી કે તેઓ એક-બીજા મોઅમીનને કહે “અન્જમલલાહો ઓજુરના બે મોસાબેનલ હુસૈન(અ.સ.) વ જાલના વ ઈચ્છાકુમ મેનત્ તાલેભીન બે સારેહી મય વલીયેહી અલ ઈમામીલ મહુદી મિન આલે મોહમ્મદીન અલહેમુસ્સલામ” “ખુદા મુસીબતે ઈમામ હુસૈન(અ.સ.)માં આપણી જગ્યામાં વધારો કરે અને મને તેમજ આપને પણ તે લોકોમાં શુમાર કરે જે તેમના વલી ઈમામ મહદી(અ.સ.)ની સાથે તેમના ખુને નાહુકનો બદલો લેવાવાળા છે.

અજાએ હુસૈનીમાં પોતાના તન, મન અને ધનની બાજી લગાડી દેનાર મુસાફરોનો એક મોટો કાફલો પોતાની મુહીઓમાં હુલાતથી નીકળી રહેલ આગાના અંગારા માટે ઉમ્મીદની રોશાનીમાં પોતાના આકા અને મૌલાના બૈમાગાહુની તરફ વધી રહ્યો છે. આ મીલતે ઈસ્લામીયાના તે ખુદાના બંદા છે, જેઓ જાહેરી રીતે કમ્પોર કરી દેવામાં આવ્યા છે, પરંતુ તેઓએ સંખ અને અગતાના મજબુત દિલ પહેરી રાખ્યા છે. આ તે દિલ છે જેના દિલની હર ધડકનથી સદા આવી રહી છે કે ઈમામે વકતના જુહૂરનો સમય આવી ગયો છે અને અગર ઝીંદગીએ વફા ન કરી તો પોતાના વારિસોથી તે જ રાહ પર સાબીત કદમીના માટે વસિયત કરી જાય છે.

અય મુશ્કીલોને હુલ કરનાર પરવરદિગાર તને વાસ્તો કરબલાના નાના એવા મુજાહીદ અલી અસગર(અ.સ.)ના ખુને નાહુકનો તું અમારા આકા અને મૌલા ઈમામે અસ(અ.સ.)ના પુરનૂર જુહૂરમાં જદ્દી ફરમાવ.

